

Rijad Muhammed Semaha

LJEČENJE KUR'ANOM

Rijad Muhammed Semaha

LIJEČENJE KUR'ANOM

s arapskog
Fikret Pašanović

Sarajevo, 1998.

Naslov originala:

رياض محمد سماحة
دليل المعالجين بالقرآن الكريم

Prijevod sa arapskog i kompjuterska priprema:

Fikret Pašanović

Recenzenti:

Fikret Pašanović

Mustafa Prljača

Izdavač:

DD »Grin«

Za izdavača:

Hajrudin Ćudić

Štampa:

DD »Grin«

Za štampariju:

Salih Širbegović

Tiraž:

3000

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i univerzitetska biblioteka
Bosne i Hercegovine, Sarajevo

UDK 615.852:297.18

SEMAHA, Rijad Muhammed

Liječenje Kur'anom / Rijad Muhammed Semaha ;

(prijevod sa arapskog Fikret Pašanović), -

Gračanica : Grin, 1998. - 160 str. ; 21 cm

ISBN 9958-764-03-2

COBISS-ID 525830

وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَرْيَدُ الْفَاسِقِينَ

إِلَّا خُسَارًا ﴿٨٢﴾

"Mi objavljujemo u Kur'anu ono što je lijek i milost vjernicima, a nevjernicima on samo povećava propast".

Isra, 82.

يَتْلَاهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُم مَّوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ

وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

"O ljudi, već vam je stigla poruka od Gospodara vašeg i lijek za vaša srea i uputa i milost vjernicima".

Junus, 57.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَبِيَّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ؕ أَعْجَبِيٍّ وَعَرَبِيٍّ

قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ ۖ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فَيَسْتَهْزِئُونَ بِهِمْ

وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ يُنَادُونَ مِّن مَّكَانٍ يَّعِيبُ ﴿٤٤﴾

"A da Kur'an objavljujemo na tuđem jeziku, oni bi sigurno rekli: "Trebalo je da su mu ajeti razumljivi! Zar jezik tuđ, a onaj kome se objavljuje Arap?" Reci: "On je vjernicima uputstvo i lijek. A oni koji neće da vjeruju - i gluhi su i slijepi, kao da se iz daleka mjesta dozivaju".

Fussilet, 44.

Božji poslanik ﷺ je rekao: "Držite se dva lijeka: meda i Kur'ana".

Takode je rekao: "Najbolji lijek je Kur'an".

PREDGOVOR

Broj bolesti se povećava, ljekari postaju nemoćni, bolesnici zbunjeni posvuda traže lijeka, ali uzalud. Sve se to događa u časovima kada kod sebe imaju najbolji lijek – riječi Gospodara svjetova i uputu Glavara poslanika. Ima li koga da nas uputi, pa da zajedno pravim putem hodimo?

Kako i kada se liječiti Kur'anom? A da li Kur'an uistinu liječi? I koje bolesti liječi? Da li sve ili samo određenu vrstu bolesti? Da li nas Kur'an lišava potrebe za uzimanjem medikamenata i da li se treba liječiti samo njime ili u isto vrijeme i njima? Kada se liječiti samo Kur'anom, a kada i lijekovima? I kako činiti sve to? Kakvo je legalno uporište takvog postupka u Kur'anu i Sunnetu?

Ova knjiga se bavi upravo odgovorima na ova pitanja. Nastojao sam da ne budem opširan. Takođe sam nastojao da knjiga bude vodič i onima koji liječe Kur'anom i onima kojima je liječenje potrebno.

Molim Allaha da ovo djelo bude korisno i dobro primljeno.

Rijad Muhammed Semaha

UVOD

Čovjek je i materijalno i duhovno biće. Materijalno mu je tijelo sa svojim organskim sklopovima.

Čovjekov razum oličava sposobnost mišljenja i posjeduje određene duhovne odlike, od kojih nam je nešto poznato, a nešto nije, nešto saznatljivo, a nešto nije. Na njemu se zasniva relativan izbor između onoga što je ispravno i onoga što nije, a sve u okvirima Apsolutne volje i htijenja, koji su htjeli da čovjek ima volju i htijenje, Božije volje i htijenja koji nadilaze sve druge.

Srce, opet, upućuje na emocije i takođe posjeduje određene duhovne odlike koje je moguće dostići i osjetilno doživjeti svojim duhovnim sposobnostima a i urođenim imanskim mogućnostima, a postoje i neke duhovne odlike koje srce ne može postići zbog vezanosti za ovaj svijet, nemotiviranosti ili pokvarenosti.

Duša (*nefs*) je ta koju je Allah uravnoteženom stvorio i nadahnuo da može griješiti ili bogobojazna biti. Istinu veli Uzvišeni Allah: **“Spašen je i uspio je onaj ko je očisti i oplemeni, a propao je ko je okalja!”**

Duh (*ruh*) je Allahom udahnut, zahvaljujući njemu mi živimo, a on spada u stvari našeg Gospodara o kojima nam je dato malo znanja.

Sve ovo sačinjava čovjeka. Šta je čovjek? Od čega je? Kakve bolesti boluje? Kako ih liječiti?

Materijalno se liječi materijalnim, uz upućivanje molbi Allahu, i Allahovim riječima.

Organska oboljenja nastala zbog prisustva mikroba i virusa i drugih mikroorganizama ili narušavanja funkcija određenih

organa uvjetovanih organskim uzrocima liječe se ljudskom medicinom.

Duša se liječi duhovnim načinima, tj. Kur'anom, dovama, različitim oblicima imunizacije i zaštite, bez uzimanja bilo kakvih medicinskih preparata, jer oni u tim slučajevima ne koriste.

Za uspješno i ispravno liječenje, potrebno je prije svega postaviti ispravnu dijagnozu.

VRSTE BOLESTI

Bolest može biti organska ili duševna. Organske su bolesti koje zadese tijelo zbog uticaja virusa, mikroba i drugih mikroorganizama ili zastoja u funkciji nekog organa nastalog zbog organskih uzroka. Duševne bolesti nastaju kada se izvanjske duhovne sile sukobljavaju sa dušom oboljelog, pa je nadvladaju. U ovom slučaju, posljedice bivaju organske. Izvanjska sila se usmjeri na razum, srce i živce, pa dođe do mentalnih, psihičkih i nervnih oboljenja.

Ako želimo precizniju podjelu, možemo reći da se organske bolesti dijele na dvije grupe: čisto organske i one koje su organsko-duševne. Postoje i čisto duševne bolesti, a i one koje su i organske i duševne zajedno.

1 – Čisto organske bolesti liječe se materijalno, materijalno se liječi materijalnim, tj. ljudskom medicinom.

2 – Organsko-duševne bolesti imaju organske posljedice. Kroz naše iskustvo u liječenju postalo je jasno da džinni posjeduju mogućnosti da prouzrokuju i određena organska oboljenja, sa svim organskim simptomima, poput paralize, nijemoće, gluhoće i sljepila, i to tako što preuzmu kontrolu nad određenim nervnim čvorištima.

Jedan primjer: Neka žena je oboljela od zloćudne bolesti u desnoj dojci. Ljekari su zaključili da ju je nužno amputirati. I, stvarno, dojka je amputirana. Međutim, uskoro se bol pojavio i u desnoj dojci. Nakon medicinskih pretraga, ljekari su zaključili da je u pitanju ista zloćudna bolest i da je i tu dojku neophodno odstraniti. Njeni bližnji su se digli i pribjegli liječenju Kur'anom. Nakon što joj je učeno iz Kur'ana, njenim jezikom je progovorio džinn i saopštio da je on prouzročio bolest i da je planirao da joj istu bolest izazove i na koljenu. Savjetovanjem i kur'anskim liječenjem, džinn je ubjeđen da napusti tu gospodu, tražeći da mu oprostimo i mi i rečena gospoda. Nazvao je selam i otišao... Bol je nestala, a ponovne pretrage su pokazale da je gospoda u potpunosti zdrava.

Ovaj i brojni drugi primjeri dokazuju mogućnost džinna da kod ljudi izazovu simptome nekog oboljenja, kao npr. da izazovu oduzetost nekog dijela tijela, pa se stekne utisak da je u pitanju paraliza koju ljekari nisu u stanju izliječiti. Organski simptomi niza drugih bolesti čine se čisto organskim, a to nisu, te se liječe tek kur'anskim liječenjem i stupanjem u kontakt sa džinnom.

3 – U slučaju bolesti koje se mogu okarakterisati kao organske i duševne, čovjek oboli i organski i duševno i treba mu dvojako liječenje: organsko (ljudska medicina) i duhovno (liječenje Kur'anom).

Prethodno rečeno ne znači da se prilikom organskih oboljenja ne treba obraćati Allahu i tražiti pomoć u Njegovim riječima. Autentičnim predajama je potvrđeno da su Poslanik, ashabi, tabi'ini i generacija nakon njih tražili lijeka u Kur'anu za sve bolesti, i organske i duševne. Ali, kada su u pitanju organske,

uz obraćanje Allahu, istinsko vjerovanje čini nužnim nastojanje da se traga za uzrocima, pa stoga treba pribjeći i organskom liječenju. Tjelesne aktivnosti nisu u suprotnosti sa ubjeđenjem koje postoji u srcu, već iz njega i potiču.

4 – Kod čisto duševnih i duševno-organskih oboljenja, organski lijekovi ne pomažu; šta više, nuspojave izazvane lijekovima utiču na organizam, pa je onda potrebno organski liječiti njih. Stoga savjetujem da se u ova dva slučaja obustavi davanje organskih lijekova, jer nimalo ne koriste, da ne govorimo o štetnim nuspojavama. U većini slučajeva riječ je samo o sredstvima za umirenje.

Obzirom da kod duševnih oboljenja ne koriste lijekovi, savjetujemo da se njihovo davanje i uzimanje obustavi. Nakon toga treba utvrditi o kojoj vrsti duševne bolesti je riječ: da li je u pitanju šejtanska opsjednutost, do koje dolazi iz razloga koje ćemo, ako Bog da, spomenuti, ili je u pitanju sihir, začaranost, koja se može različito manifestirati.

SIMPTOMI DUŠEVNE BOLESTI

Prije nego što detaljnije progovorimo o duševnim bolestima i načinu njihova liječenja, potrebno je dobro objasniti po čemu se duševna bolest razlikuje od organske.

Duševne bolesti imaju simptome, od kojih se neki javljaju u budnom stanju, a neki u snu.

SIMPTOMI KOJI SE POJAVLJUJU U SNU

- različiti oblici nesanice,
- uznemirenost uopće,
- česta polucija,
- noćne more,

- različiti zastrašujući snovi, koji izazivaju stezanje, nemir, žalost, strah,
- viđenje zmija, akrepa (škorpija), pasa, mačaka i drugih životinja,
- govorenje, uzdisanje i mrmljanje u snu,
- škripanje zubima,
- nesvjesno ustajanje i hodanje u snu,
- vrištanje, smijanje i plakanje,
- sanjanje da se pada svisoka,
- sanjanje da se hoda po mezarju ili pustom mjestu,
- viđenje prikaza,
- viđenje ljudi čudnog izgleda, previsokih, preniskih i slično,
- bilo kakvi snovi koji se ponavljaju i uzrokuju tjeskobu ili strah, ili se obistinjuju, ali ostavljaju negativne posljedice na duševno stanje, kao npr. da neko sanja sudar, pa se on dogodi, ili da se neko razbolio ili umro, pa se to dogodi.

SIMPTOMI KOJI SE POJAVLJUJU NA JAVI

- bolovi u određenom dijelu tijela kod kojih ne pomaže lijek,
- stalna glavobolja bez stvarnog organskog uzroka,
- depresija, tjeskoba i osjećaj gušenja,
- osjećaj odvratnosti prema kući, ženi, djeci, porodici
- ubrzano lupanje srca bez ikakvog naprezanja,
- šejtanske sugestije da uradi nešto loše, ubije, poćini blud i slično,
- izbjegavanje sjećanja na Allaha, djela pokornosti i namaza, a ako i stane klanjati onda izgubi pamćenje, pa

ne zna ni koliko je rekata klanjao, niti se može sasrediti na namaz, i često ga obuzimaju stanja nesvjestice, sljepila, zviždanja, žestoki nekontrolisani napadi plača ili smijeha i slično,

- nekontrolisani izljevi bijesa,
- rasijanost,
- izbezumljeni pogledi, riječi ili djela ili sve troje zajedno,
- neuobičajena zaboravnost,
- obamrlost pojedinih dijelova tijela, uz osjećaj lijenosti i klonulosti,
- neuobičajeno trnjenje određenog dijela tijela, bez da se na njega oslanjao duže vrijeme i bez drugog organskog uzroka,
- škripanje zubima,
- padavica,
- grčenje pojedinih dijelova tijela,
- gubljenje kontrole nad pojedinim dijelovima tijela koje i dalje osjeća ili ne osjeća,
- buncanje,
- osjećaj osobe da je neko stalno prati i priviđanje ili neki čudni osjećaji u dijelu tijela ili čitavom tijelu.

Ukoliko postoje svi ovi simptomi ili neki od, čak i jedan od njih, u snu ili na javi, ali u neuobičajenom obliku, kao npr. da se ponavlja, da je jako izražen, ili da se više simptoma očituje u isto vrijeme a da nisu u skladu sa čovjekovim uobičajenim ponašanjem, sve to ukazuje da je ovu osobu spopao šejtan.

PODJELA OPSJEDNUTOSTI¹

Zavisno od snage, ovu opsjednutost dijelimo na četiri vrste. Ovu podjelu nismo pročitali u redovima ili između redova, već smo je, zahvaljujući Allahovoj dobroti, pročitali iz otvorene knjige – hiljada slučajeva koje smo imali i koje je potvrdila stvarnost. Stanje čovjeka u trenucima prisustva džinna u njemu treba pojasniti stoga što, kada se izvrši pritisak na džinne na šerijatom dozvoljen način – učenjem Kur'ana, dovom i slično – postoje četiri slučaja, četiri stupnja, koje ćemo poredati po jačini:

PRVO STANJE

U ovom stanju, prisustvo džinna u čovjeku se može utvrditi na osnovu određenih znakova, poput ukočenosti pogleda, promijenjenog načina govora, promjene snage i brojnih drugih znakova. Važno je napomenuti da u ovom slučaju bolesnik u potpunosti postaje nesvjestan i ne može kontrolisati šta govori i čini, kao da je u totalnoj anesteziji.

DRUGO STANJE

U ovom stanju, bolesnik je svjestan nekih stvari, a nije drugih, poput nekoga ko sanja nešto, pa se sjeća nekih detalja, a ne sjeća drugih. Ni ovakav bolesnik nije u stanju kontrolisati svoje riječi i postupke.

¹ Autor razlikuje stanje koje je nastalo samostalnim djelovanjem džinna, koje naziva "mess" (*dodir*), i ono nastalo po nečijem nalogu, koje naziva **sihr**. Prvo ćemo prevoditi kao **opsjednutost**.

TREĆE STANJE

U ovom stanju, bolesnik je potpuno svjestan svojih riječi i djela, ali nema kontrolu nad svojim riječima niti postupcima.

ČETVRTO STANJE

Ovo stanje je vrlo često. U njemu se javljaju pojedinačni simptomi, ali bolesnik ne gubi svijest i u potpunosti zna šta se zbiva, šta govori i čini, a takođe posjeduje i moć kontrolisanja svojih postupaka, izuzev nekih fizioloških stvari poput nekontrolisanog plača sa suzama koje se po trima osobinama razlikuju od običnih: ne mogu se suspregnuti, izlaze sa obje strane očiju ili iz sredine kapaka i gorkog su okusa, dok se suze prilikom običnog plača mogu suspregnuti, izlaze iz uglova očiju i slankastog su okusa. Može doći i do nekontrolisanog smijeha, trnjenja cijelog tijela ili nekog dijela, grčeva, osjećaja klonulosti u čitavom tijelu ili u nekom dijelu tijela ili nekog drugog od simptoma o kojima ćemo kasnije govoriti. Ovi simptomi ukazuju da postoji izvjestan stepen opsjednutosti, iako neki misle da se o njoj radi tek ako iz čovjeka progovara džinn, mada to nije uslov. Jer, mnogi ljudi obolijevaju a da iz njih ne progovara džinn, ali se kod njih steknu simptomi dovoljni da se utvrdi da se radi o opsjednutosti. Njima je potrebna pomoć kako se stanje ne bi pogoršalo i kako se blaži oblik ne bi pretvorio u teži.

Tijelo može biti napadnuto nekim mikrobom ili virusom ili se može dogoditi neki poremećaj funkcija koji se odražava i na duševnom planu. Čovjek nije sačinjen samo od tijela, već i od materije i od duha. Kao što tijelo obolijeva, i duša može

oboljeti. Duševne bolesti mogu biti izazvane od strane nekoga (sihr) ili neizazvane.

Iako tijelo u sebi sadržava nebrojeno mnogo mikro-organizama, svako tijelo ne oboli. To se dešava tek ako oslabe odbrambeni mehanizmi organizma, što omogućava tim organizmima da ga napadnu i prouzrokuju bolest, nakon čega se pojave svi njeni simptomi. Isto je i sa duševnim zdravljem. Sa svakim čovjekom je skupina drugih nevidljivih bića: meleki čuvari i pisari, džinni koji su vjernici i oni koji to nisu i različiti šejtani. Ipak, svaki čovjek nije opsjednut, ali u određenim okolnostima dolazi do određenih duševnih bolesti, u časovima kad na različite načine oslabi imanski imunitet: žestokom srdžbom, tugom ili strahom, nemarnošću ili na neki drugi način koji čovjeka učini sklonim obolijevanju, kao npr. da neko posjeduje nasljedenu ili okolinom i odgojem stečenu podložnost nervnog sistema obolijevanju, ili da se sve to dogodi zbog nekih drugih uzroka koje je Allah svojom mudrošću odredio.

U svim ovim situacijama, čovjek treba nastojati da se izliječi šerijatom dozvoljenim načinima zasnovanim na Kur'anu i Poslanikovoј ﷺ uputi. Svaki pokušaj liječenja drugim sredstvima je bespredmetan i nema potrebe za njim.

NEKI OD UZROKA OPSJEDNUTOSTI

PRETJERANOST U EMOCIJAMA, npr.:

- pretjeran strah,
- pretjerana srdžba,
- pretjerana tuga,
- pretjeran nemar,
- odanost uživanjima,

1. nanošenje neugodnosti i činjenje nasilja nad džinnima, svjesno ili nesvjesno.

Svjesno nanošenje neugodnosti i i činjenje nasilja nad džinnima čine oni koji upotrebljavaju različite načine kojima bez valjana razloga i za sitnice spaljuju džinne.

Nesvjesno se džinnima može nanijeti šteta i počiniti nasilje prema njima npr. bacajući kamenje na mračnim mjestima, iznenadnim ulaženjem u nenastanjene ruševine bez zikra i dove, jer će možda time uznemiriti neke džinne, mokrenjem u rupe, uznemiravanjem džinna na bilo koji drugi način, kao npr. proizvođenjem jakih zvukova na mjestima gdje obitavaju i slično. Stoga nalazimo da nas je naš Poslanik ﷺ savjetovao i upućivao šta da činimo u svakom trenutku: prilikom ustajanja i sjedanja, odlaska, ulaska u kuću, nužnik ili ruševinu i izlaska iz njih. Za svaku priliku – jedenje, pijenje, spolno općenje i drugo – on nam je ostavio zikr i dovu kojima ćemo se zaštititi, kako nam šejtan ne bi društvo pravio i uznemiravao nas.

Stoga jedan od uzroka opsjednutosti može biti i neslijedenje Poslanikovih ﷺ uputa u ovom smislu. Ko bude želio znati načine za zaštitu, djelo "El-Ezkâr" od Nevevija sadrži sasvim dovoljno njih, neke od njih ćemo kasnije navesti.

2. Jedan od razloga zbog kojih džinni opsjednu čovjeka je osveta nekog od svojih rođaka, kojem je dotični učinio nešto loše. Jer, i džinni su skloni nepravdi i nasilju, nepromišljenosti i lakomislenosti.
3. zaljubljenost džinna u nekoga od ljudske vrste,
4. različita učenja koja sadržavaju tajanstvene formulacije i nerazumljiva imena ili mnogostruko ponavljanje

određenih ajeta ili Božijih imena u lošoj namjeri i sa lošim nijetom.

LIJEČENJE

NAJVAŽNIJI UVJETI KOJE MORAJU POSJEDOVATI ONAJ KOJI LIJEČI I ONAJ KOJI SE PODVRGAVA LIJEČENJU

Onaj koji liječi treba posjedovati čvrst iman – vjerovanje, imati puno povjerenje u Allaha i Njegove riječi i iskreno mu se obraćati. Koliki bude iman, toliko će biti stepen izliječenja.

Onaj ko se liječi mora biti ubjeđen da će Allah od njega primiti dovu i zikr i traženje lijeka putem Kur'ana. Liječenje Kur'anom ne smije biti po sistemu pokušaja. Onaj ko se hoće liječiti takođe ne smije ustrajati u grijehu. Oboljeli može liječiti sam sebe, a ako to nije u stanju, neka odabere među sebi bliskima i odanima onoga za koga smatra da mu je spreman pomoći i rukovoditi njegovim liječenjem.

Prije prelaska na metode liječenja, želim uputiti još nekoliko savjeta i onima koji liječe i onima koji se podvrgavaju liječenju.

SAVJETI ONIMA KOJI LIJEČE

Savjetujem da se neko ko je i sam ranije bio opsjednut ili opsihičen ne bavi liječenjem nekoga koga mu nije obaveza liječiti, dakle nekoga mimo svojih najbližih, jer to nije dužan. Jer, postoji više mogućnosti da i sam ponovo oboli. Kod onoga ko je ranije obolijevao džinn je istjeran ili je ubijen.

Ako je istjeran, ostavio je trag koji drugi mogu prepoznati, a ako je ubijen, ostavio je miris koji drugi džinni takode mogu raspoznati, tako da je u oba slučaja takva osoba izložena ponovnom obolijevanju. Nadalje, možda je džinn izašao pod pritiskom djela pokornosti koja su zaštitila ranije oboljelog, pa stoga preža da ovaj počne griješiti, postane nemaran ili da mu ispane zgodna prilika za novi napad, kao npr. da se dotični zabavi liječenjem drugih, te ga u trenucima slabosti napadne on ili neko od njegovih bližnjih i ponovo mu naškodi.

SAVJETI ONOME KO SE PODVRGAVA LIJEČENJU

Onome koga Allah izliječi od ovog belaja želim reći: Nužno je da redovno i dosljedno vrši osnovne, obavezne vjerske dužnosti i da nastoji vršiti i Poslanikove ﷺ sunnete i u potpunosti slijediti njegovu uputu, iskreno se predajući svome Stvoritelju. Iskrena predanost Stvoritelju i krajnje pouzdanje u Njega najsigurnija su zaštita, jer Kur'an saopštava da prokleti šejtan veli: "Zavešću ih sve, osim Tvojih iskrenih robova među njima". Nepridržavanje ovih uputa je glavni i najveći uzrok neizliječenja nekih slučajeva i dugotrajne bolesti. Sa svakim ispoljavanjem manjkavosti u ovom pogledu, ubrzo dolazi do pogoršanja, a sa dosljednošću stanje se popravlja.

BITNI ČINIOCI LIJEČENJA KUR'ANOM

U svojoj biti, liječenje Kur'anom počiva na dvije osnovne neodvojive uporišne tačke.

PRVA UPORIŠNA TAČKA:

Oslobađanje čovjekovih postupaka od šejtanskog uticaja u mjeri koja mu omogućava da kako treba obavlja djela kojima se izražava pokornost Allahu i da se riješi nekontrolisanih postupaka koji su osnovni problem u ovakvim situacijama u koje, ponovimo, čovjek dospijeva zbog prevelikog nemara i griješenja ili zbog nepoznavanja načina na koje šejtan može ostvariti svoj uticaj na njega. Ovaj uticaj u ovoj fazi se suzbija programom šerijatom dopuštenog liječenja koje ni u kom slučaju ne izlazi iz okvira Kur'ana i Sunneta, koje i jeste predmetom ove knjige. Šejtan na taj način biva savladan i biva slomljen njegov neposredni uticaj na čovjekovo ponašanje, što ovome daje priliku se vrati u Allahovu utvrdu i zaštitu obavljajući ibadete bez šejtanovog upliva na njega.

DRUGA UPORIŠNA TAČKA:

Počiva na ispunjavanju uslova da bi liječenje bilo korisno, a oni se sastoje od izvršavanja farzova i drugih bogougodnih djela i potpunom poštivanju šerijatskih odredbi a izbjegavanju zabrana. Bit ove uporišne tačke, dakle, jeste razvijanje voljnog ponašanja čovjekovog, navikavanje i upućivanje na izvršavanje djela pokornosti. Time se smanjuje obim od strane šejtana dirigovanih nekontrolisanih postupaka, svodi na minimum i na kraju nestaje. Na taj način, putem vršenja bogougodnih djela, čovjek se uzdiže na nivo zaštićenosti i očuvanosti.

NAČIN LIJEČENJA

Onaj ko liječi, desnom rukom obuhvati čelo bolesnika i na uho mu lijepo, ispravno i melodiozno uči ajete "rukje"², izliječenja i otklanjanja bolesti, koje Poslanik ﷺ spominje u hadisu.

AJETI "RUKJE"³:

1. Cijela Fātiha,
2. Ajeti iz sure El-Bekare: 1-5; 163-163; 255; 285-286,
3. Alu 'Imrân, 18,
4. El-A'râf, 54,
5. El-Mu'minûn, 115-118,
6. Es-Sâffât, 1-10,
7. El-Hašr, 21-24,
8. El-Džinn, 3,
9. Sura El-Ihlas,
10. Sura El-Felek,
11. Sura En-Nas.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ أَهْدِنَا

² U arapskom jeziku riječ "rukja" se upotrebljava za učenje ili izgovaranje određenih riječi u svrhu liječenja, pa ćemo je zadržati i u prijevodu.

³ Navodit ćemo samo arapski tekst ajeta. Ni ajete, a ni kasnije navedene različite dove nećemo transkribirati, pisati našim slovima na arapskom jeziku, jer svaki način transkripcije ima svoje manjkavosti i jedino original zadržava sva smjerana svojstva.

الصَّبْرَ طَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ
عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

الْم ﴿٨﴾ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٩﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١٠﴾ وَالَّذِينَ
يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ
﴿١١﴾ أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٢﴾
وَالنَّهْضَةُ إِلَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٣﴾ إِنْ فِي خَلْقِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْمُلْكِ الْمَلِكِ تَجْرِي
فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ
وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
﴿١٤﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ
مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿٢٥﴾ فَتَعَالَى
 اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿٢٦﴾ وَمَن يَدْعُ مَعَ
 إِلَهِهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِندَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
 الْكَافِرُونَ ﴿٢٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿٢٨﴾
 وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ﴿٢٩﴾ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ﴿٣٠﴾ فَالَّتِي لَبَّيْتَ بِذِكْرِ
 ﴿٣١﴾ إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ﴿٣٢﴾ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
 وَرَبُّ الْمَشْرِقِ ﴿٣٣﴾ إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ ﴿٣٤﴾
 وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَاطِئٍ مَّارِدٍ ﴿٣٥﴾ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى
 وَيُقَذَّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴿٣٦﴾ دُخُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ﴿٣٧﴾
 لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خَادِعًا مُّثَصِّدًا
 مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نُضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٨﴾ هُوَ
 اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٣٩﴾
 هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ
 الْمُؤْمِنُ الْمُهِيبُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا
 يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ

وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
 الْعَظِيمُ ﴿٤١﴾
 ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ ۚ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ
 وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ۚ لَا تَفْرِقَ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا
 وَأَطَعْنَا ۚ غُفْرَاتُكَ رَبُّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾
 لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ۗ رَبُّنَا لَا
 تُؤَاخِذُنَا إِن تَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ۚ رَبُّنَا وَلَا تَحْمِلُ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ ۚ
 عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا ۚ رَبُّنَا وَلَا تُحْمِلُنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۚ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ
 لَنَا وَارْحَمْنَا ۚ أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٤٣﴾
 شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۚ لَا
 إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٤﴾

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى
 الْعَرْشِ يُغْشَىٰ السَّيْلَ الْفُجَارِ يُطَلِّبُهُ حَشِيَّتَا الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَالنُّجُومِ
 مُسَحَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۚ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۚ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾

يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢١﴾

وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٢٢﴾

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ

لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ

﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ

أَلْوَسَوَايَ الْخَسَاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْغِيَةِ

وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

Ova "rukja" utiče na džinna. Ako je slab, on odmah izađe, a ako ne, onda mu nanese bol, pa se pojave znaci kao što su vrištanje, drhtanje, pokušaj bježanja, zatvaranje očiju. Jedan od najvažnijih znakova je ukočenost pogleda, koja ukazuje na prisustvo džinna. Pri tom moramo uvažavati o kojem od opisana četiri stanja je riječ. Sa džinnom treba razgovarati odvažno, kao da govorimo sa čovjekom koji griješi i nanosi štetu i sebi i drugima. Prvo ga upoznajemo i saznajemo mu ime, vjeru i uzrok ulaska u tijelo – da li ga je neki sihirbaz prinudio, te kakvu vrstu nevolja uzrokuje u organizmu. Potom ga upućujemo i ukazujemo mu da je zabranjeno to što čini, plašimo ga

Allahovom kaznom i tražimo da dovede u red ono što je narušio. Sve ovo činimo ako rekne da je musliman. Ako, pak, nije, onda mu se nudi islam. Ako ga prihvati, bolje po njega, a ako neće – nema prisile. U svakom slučaju mu se naređuje da izađe bez nanošenja štete i ne dozvoljava mu se da izađe kroz oči, pazuhu ili stomak, već na prst noge ili ruke. U njegov izlazak se uvjeravamo ponovnim učenjem "rukje" i nekih ajeta koji govore o kazni (vidjeti u nastavku!). Nakon toga simptomi nestaju a bolesnik osjeća trenutno olakšanje.

Ukoliko odbije izaći, moguće je primijeniti udarce po plećima, stražnjici, bokovima i sa strana po vratu, uvažavajući tjelesno stanje bolesnika, uz potpunu sigurnost u prisustvo džinna, kako ne bi istučen bio čovjek.

Ako i dalje bude odbijao da izađe, ili ako bude u pitanju četvrto stanje, uče se sljedeće sure: Er-Ra'd, Jasin, Es-Sâffât, Ed-Duhân, El-Džâsiye, Er-Rahmân, El-Vâki'a, završni ajeti sure El-Hašr (21-24), El-Mulk, El-Džinn, El-Burûdž, Et-Târik, El-A'lâ, El-Gâšije, Ez-Zelzele, El-Kâri'a, El-Humeze, El-Kâfirun, El-Ihlâs, El-Felek i En-Nâs.

Potom se uče **ajeti o kazni**, a to su sljedeći:

1. En-Nisâ', 167-173,
2. El-Mâ'ide, 33-34,
3. El-Enfâl, 12,
4. El-Hidžr, 16-18,
5. El-Isrâ', 110-111,
6. El-Enbijâ', 70,
7. El-Hadž, 19-22,
8. En-Nûr, 39,
9. El-Furkân, 23,

10. Es-Saffat, 98
 11. Gâfir, 78,
 12. Fussilet, 44,
 13. Ed-Duhân, 43-50,
 14. El-Džâsije, 7-8,
 15. El-Ahkâf, 29-34,
 16. Er-Rahmân, 33-36.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٢٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغَيِّرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿٢٥٧﴾ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٢٥٨﴾ يَتَأْتِيهَا الثَّانِي قَدْ جَاءَ كُلُّهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَتَأْمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٥٩﴾

يَتَأْمَنُ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَوَكَّلُونَ ﴿٢٦٠﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَانَ كَمَا نَزَّلْنَا الْقُرْآنَ فَتُفْسَدُ بِهِ سُبُحَّانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٦١﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَانَ كَمَا نَزَّلْنَا الْقُرْآنَ فَتُفْسَدُ بِهِ سُبُحَّانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٦٢﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَانَ كَمَا نَزَّلْنَا الْقُرْآنَ فَتُفْسَدُ بِهِ سُبُحَّانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٦٣﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَانَ كَمَا نَزَّلْنَا الْقُرْآنَ فَتُفْسَدُ بِهِ سُبُحَّانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٦٤﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَانَ كَمَا نَزَّلْنَا الْقُرْآنَ فَتُفْسَدُ بِهِ سُبُحَّانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٦٥﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَانَ كَمَا نَزَّلْنَا الْقُرْآنَ فَتُفْسَدُ بِهِ سُبُحَّانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٦٦﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَانَ كَمَا نَزَّلْنَا الْقُرْآنَ فَتُفْسَدُ بِهِ سُبُحَّانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٦٧﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَانَ كَمَا نَزَّلْنَا الْقُرْآنَ فَتُفْسَدُ بِهِ سُبُحَّانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٦٨﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَانَ كَمَا نَزَّلْنَا الْقُرْآنَ فَتُفْسَدُ بِهِ سُبُحَّانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٦٩﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَانَ كَمَا نَزَّلْنَا الْقُرْآنَ فَتُفْسَدُ بِهِ سُبُحَّانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٧٠﴾

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ جَزَاءُ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٧١﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْرَأَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ فَمَا لَهُمْ جَزَاءٌ إِلَّا أَنْ يُعَذَّبُوا عَذَابًا وَسِيعًا ﴿٢٧٢﴾

أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

﴿٢٢﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أََعْمَلُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْثَانُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُمْ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ

الْحِسَابِ ﴿٢٣﴾

وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ﴿٢٤﴾

فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٢٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَضَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْضِصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِبَيِّنَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِصَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٢٦﴾

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُضِّلَتْ آيَاتُهُ أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾

إِنْ شَجَرَتِ الزُّقُومِ ﴿٢٨﴾ طَعَامَ الْآثِيمِ ﴿٢٩﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٣٠﴾ كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ﴿٣١﴾ خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٣٢﴾

أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٣﴾

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَأَتِكَ اتَّبِعْ مَا كُفِّرُوا عَنْكَ فَيُحْشَرُوا ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ آمَنُوا سَأَلْنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَأَضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿٣٥﴾

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿٣٦﴾ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿٣٧﴾ إِلَّا مَنْ أَشْرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ يَهَابُ مُبِينٌ ﴿٣٨﴾ قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿٣٩﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِيرٌ تَكْبِيرًا ﴿٤٠﴾

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٤١﴾

هَٰذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿٤٢﴾ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿٤٣﴾ وَلَهُمْ مَقْشِعٌ مِنْ حَدِيدٍ ﴿٤٤﴾ كَلَّمَآ

يَنْمَغِشِرَ الْجَنِّ وَالْإِنْسَ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٢٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ شَوَاطِدَ مِّنْ دَارٍ وَنَخْلَاقَ فَلَا تَسْتَعِزُّانِ ﴿٢٤﴾
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾

Ako nakon ovoga džinn posluša, dobro je, a ako ne, onda se "ajeti rukje", "ajeti izliječenja", Jasin i ajeti koji govore o kazni nauče na vodu, kojom se bolesnik kupava svakodnevno čitavu sedmicu. Treba paziti da se ova voda nakon kupanja ne prolijeva u nužnik; njome treba zaliti neko drvo ili drugu biljku, daleko od bilo kakve nečisti. Prilikom učenja, treba se primaknuti vodi i u nju uroniti desnu ruku.

Gore spomenuti "ajeti izliječenja" su:

1. Et-Tevbe, 14,
2. Junus, 57,
3. En-Nahl, 69,
4. El-Isrâ', 82,
5. Eš-Su'arâ', 80,
6. Fussilet, 44.

فَنَبِّئُوهُمْ يَعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ وَيَنْصُرُكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ
صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٦﴾

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٢٧﴾ ذُقْ إِذْكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْكَرِيمُ ﴿٢٨﴾ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٢٩﴾

وَيُلِّ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٣٠﴾ يَسْمَعُ ءَايَاتِ اللَّهِ ثَلَاثَ
عَلِيَّهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾
وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْءَانَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا
أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى قَوْمِهِمْ مُّذْذِرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالُوا يَنْقُومَنَا إِنَّا
سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ
وَالْإِسْ طَرِيقِ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٣﴾ يَنْقُومَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَءَامِنُوا
بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾

وَمَنْ لَا يُجِيبِ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي
الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٥﴾
أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَعْ
بِحَلْقِهِنَّ يَقْدِرْ عَلَى أَنْ يُخْرِجَ الْمَوْتَى بَلَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٣٦﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ
قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٧﴾

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ

وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

ثُمَّ كَلِمَٰةٍ مِّن كَلِمَٰتِ الشُّمُرَاتِ فَأَسْلٰكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ
بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ

يَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْءَانِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ

إِلَّا خَسَارًا ﴿٥٩﴾

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٦٠﴾

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ۖ أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ

قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ ۖ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فَيَذَابُهِمْ قَذَرٌ

وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٦١﴾

SURE IZLIJEČENJA KOJE TREBA SLUŠATI U OVOM PERIODU

U toku ovog perioda, bolesnik treba slušati snimljene sljedeće sure: El-Fâtiha, El-Bekare, Alu 'Imrân, El-En'âm, Hûd, El-Kehf, El-Hidžr, Es-Sedžde, El-Ahzâb, Jâsîn, Es-Sâffât, Fussilet, Ed-Duhân, El-Feth, El-Hudžurât, Kâf, Ez-

Zârijât, Er-Rahmân, El-Haşr, Es-Saff, El-Džumu'a, El-Munâfikûn, El-Mulk, El-Me'âridž, El-Džinnn, Et-Tekvîr, El-Infitâr, El-Burûdž, Et-Târik, El-A'lâ, El-Gâšije, El-Fedžr, El-Beled, Ez-Zelzele, El-Kâri'a, El-Humeze, El-Kâfirûn, El-Mesed, El-Ihlâs, El-Felek, En-Nâs.

Sure se slušaju pomoću slušalica četiri do šest puta na dan, sa jednakim pauzama. Poželjno je tom prilikom povezati oči. Treba bilježiti i pratiti svakodnevno šta bolesnik viđa u snu i na javi, jer to može ukazivati na tok liječenja. Bolesnik, naprimjer, može vidjeti životinju koja ima bolove ili gori, što znači da šejtan koji ga je opsjeo pati, tako da će nakon ponavljanja ili izaći ili biti spržen.

Bolesnik takođe treba ujutro proučiti, a ako ne zna onda poslušati sure Jâsîn, Er-Rahmân i El-Džinnn, a prije spavanja Es-Sâffât, Ed-Duhân i El-Džinnn.

KAKO PREPOZNATI ČINI ILI SIHR?

ŠTA JE SIHR?

Ukratko rečeno, sihr je vid korištenja i potčinjavanja šejtana ili sporazuma sa njim. To se može dogoditi tek nakon što čovjek postane potpuni nevjernik za koga nema pokajanja. Sihrom se šejtan obavezuje da izvrši određena zlodjela vezana za određeno mjesto i vrijeme, usmjerena na određeni događaj ili osobu, ili da izazove priviđanje radi postizanja određene stvari u cilju nanošenja štete. Iz svega prethodnog može se zaključiti da je u pitanju sihr.

Određeno mjesto: Osoba na određenom mjestu osjeća tjeskobu, gušenje i utučenost, a ne osjeća na drugom mjestu.

Određeno vrijeme: Osobu obuzima tjeskoba ili određeni bolovi u tačno određeno vrijeme, npr. ujutro, uveče, u noćima sa mjesecinom i sl.

Određeni događaj: Osobi se ne da da sklopi brak ili posao, i to mu se događa uz ponavljanje i na neuobičajen način. Nadalje, u te događaje spada nemogućnost potpunog snošaja među bračnim drugovima u bilo kom obliku, npr. zbog nemogućnosti erekcije ili zbog prerane ejakulacije kod muškarca ili nemogućnosti penetracije i ženinog osjećaja odvratnosti prema mužu ili samom općenju. U ove događaje spada i ženino krvarenje iz rodnice ili krvarenje iz nosa bez poznatih organskih uzroka i drugo.

Usmjerenost na određenu osobu: U tom slučaju čovjek ne može kontrolisati osjećanja prema određenoj ženi i obrnuto, pa može doći do mržnje ili ljubavi mimo vlastite volje, pri čemu osoba postupa po svojim emocijama, bez razmišljanja. Sve to upućuje da je u pitanju opčinjenost ili sihr.

Priviđanje: Muž vidi npr. svoju ženu ili žena muža u neprirodnom obliku, suprotno onome kako ih vide drugi, i to čini da prema njima osjećaju odvratnost, strah i slično.

Ukoliko postoji jedna od ovih tačaka ili više njih, to upućuje da je u pitanju opčinjenost ili sihr. **Iz definicije je jasno da iza sihra stoji određeni šejtanski cilj i da je on usmjeren prema određenoj osobi.** Općenito uzevši, sihr je opasniji od opsjednutosti, jer u njenom slučaju šejtan bez ičijeg naloga šteti čovjeku, dok to u slučaju sihra radi po nalogu šejtana koji je jači od njega i ako to ne učini biće okrutno ubijen naočigled svojih prijatelja, kako bi im se pružio primjer šta čeka onoga ko ne izvrši nalog sihirbaza ili

nekog od glavnih šejtana na traženje sihirbaza. Stoga je za liječenje sihra potrebno više strpljenja i više vremena.

LIJEČENJE SIHRA

U pokazatelje da se radi o sihru spada i sljedeće: ako bolesnik prilikom prvog upoznavanja i pregleda žestoko zaplače, ili ako sam džinn kaže da je sluga određenog sihirbaza i da ima zadatak da nešto uradi. Pokazatelj je i činjenica da se nakon perioda liječenja slabo ili sporo ostvaruje napredak, ili ako sam bolesnik izrazi sumnju da je u pitanju sihr, jer je lično vidio određene radnje ili iz nekih razloga sumnja na određenu osobu.

Da bismo se definitivno uvjerali, bolesniku učimo "ajete koji poništavaju učinak sihra", svaki od njih po sedam puta. Ako se plač pojača, to je znak da je u pitanju sihr.

"AJETI KOJI PONIŠTAVAJU SIHR":

1. El-A'râf, 117-122,
2. Jûnus, 81-82,
3. Tâ hâ, 69.

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ۝﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٧﴾
﴿فَعُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ۝﴾ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجِدِينَ ﴿١١٨﴾ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١٩﴾ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ

فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرَ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَابِطُهُ ۚ إِنَّ
 اللَّهَ لَا يَصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٢﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ
 وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٣﴾
 وَأَلْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفَ مَا صَنَعُوا ۖ إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَاحِرٌ وَلَا يُفْلِحُ
 السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿٨٤﴾

Potom pristupamo programu liječenja opsihirenog, koji je identičan onome za opsjednutog, jedino mu se dodaje sljedeće:

Safranom, miskom i crvenim srcopucom u prahu, rastvorenima u ružinoj vodi ispišu se na papiru, koji se potom sapere u posudi vode dovoljne za pijenje i kupanje opčinjene osobe, sljedeći ajeti: Fātiha, Bismilla (tri puta), Ajetul-kursija (tri puta), "ajeti koji poništavaju sihr": El-A'râf, 117-122, Jūnus, 81-82, Tâ hâ, 69, El-Furkân, 23, završetak sure El-Mu'minūn (115-118), Ez-Zelzele (dva puta), El-Ihlâs (tri puta), El-Felek (tri puta) i En-Nâs (tri puta). Svi ovi ajeti su već spomenuti.

Ovaj postupak se ponavlja tri dana uzastopno, a vodu od kupanja, kako smo već rekli, proliti na čisto mjesto. Dobro je tom vodom poskropiti po kući u kojoj stanuje opsihireni.

Ibn Ebi Hatim veli, navodeći niz prenosilaca, da je Lejs ibn Ebi Sulejm rekao: "Doznao sam da su, uz Božju pomoć, kada se nauče na posudu sa vodom koja se polije po glavi opsihirenog, lijek za sihr ovi ajeti: 81-82 iz sure Jūnus, 118-122 iz sure El-A'râf i 69. ajet iz sure Tâ hâ".

Ibn Kesir veli: "Najkorisnije što se može upotrijebiti za skidanje opsihirenosti je ono što je Allah objavio svome Poslaniku ﷺ, a to su dva sureta tzv. "Mu'avvizetâni" ('sure kojima se traži utočište' – El-Felek i En-Nâs), za koje se u hadisu veli: "Ničim boljim se ne može zatražiti utočište". Dobro je takođe i učenje Ajetul-kursije, jer ona tjera šejtana".

RAZLIČITI NAČINI ZA LIJEČENJE SIHRA

Onaj ko čini sihr, uvijek smjera da opsihirenom nanese konkretnu i određenu nevolju: da rastavi muža i ženu, da zavadi roditelje i djecu, braću i prijatelje, ili da izazove ljubav, mržnju, privide, ludilo, bezvoljnost, bolest, krvarenje ili nešto drugo što smo već spominjali.

AKO SE RADI O SIHRU KOJIM SE NEKO RAZDVAJA I ZAVAĐA, UČI SE SLJEDEĆA "RUKJA":

1. Fātiha,
2. El-Bekare, 1-5, 102 (sedam puta), 163-164, 255, 285-286,
3. Alu 'Imrân, 18-19,
4. El-A'râf, 54-56, 117-122 (sedam puta, pri čemu se 120. ajet ponavlja trideset puta),
5. Jūnus, 81-82 (sedam puta, pri čemu se sedamdeset puta ponavljaju riječi **إِنَّ اللَّهَ سَابِطُهُ**)
6. Tâ hâ, 69 (sedam puta),
7. El-Mu'minūn, 115-118,
8. Es-Sâffât, 1-10,

9. El-Ahkâf, 29-32 (pri čemu se sedam puta ponavljaju riječi (يَتَّقُونَ أَجِبُوا دَاعِيَ اللَّهِ).
10. Er-Rahmân, 33-36.
11. El-Hašr, 21-24.
12. El-Džinn, 1-9.
13. El-Ihlas.
14. El-Felek (devet puta).
15. En-Nâs.⁴

وَاتَّبِعُوا مَا تَشَاءُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينُ كَفَرُوا يَعْلَمُونَ النَّاسَ السَّحَرِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٢٢﴾

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِتَايَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٩١﴾

أَدْعُوا رَبُّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٩٥﴾ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٦﴾

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٩٧﴾ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ﴿٩٨﴾ وَأَنَا لَمَسْتُ السَّمَاءَ فَوَجَدْتَهَا مُلْنَتْ حَرَمًا شَدِيدًا وَشُهُبًا ﴿٩٩﴾ وَأَنَا كُنْتُ نَقْضٌ مِنْهَا مَقْبِعٌ لِمَنْ يَشْتَمِعُ فَمَنْ يَشْتَمِعْ أَلَنْ يَجِدَ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا ﴿١٠٠﴾

Opsihireni treba piti vodu na koju su naučeni "ajeti koji poništavaju sihr" i 102. ajet sure El-Bekare, svi po sedam puta. To treba činiti sedam dana ujutro i uveče i to ako je sihr unesen pijenjem, čemu su znak bolovi u želucu. Ako je opsihireni nagazio, onda će se istom vodom kupati isti period. Nakon sedmicu dana postaje izvjesno da li je riječ o sihru ili ne. Ako jeste, onda će slušati mjesec dana svaki dan

⁴ Ovdje ćemo navesti samo one ajete koji do sada nisu navedeni, a to su: El-Bekare, 102, Alu 'Imrân, 19, El-A'râf, 55-56, El-Džinn, 1-9.

po tri puta kasetu na kojoj je snimljena Ajetul-kursijja i to po sat vremena. Potom će biti kontrolisan. Ako sihr i dalje traje, slušaće tri sedmice po tri puta dnevno kasetu sa surama Es-Sâffât, Jâsîn, Ed-Duhân i El-Džinn ili kasetu sa surom Es-Sâffât i 70 puta Ajetul-kursijjom, takođe tri puta dnevno. Pri svemu tome treba se pridržavati uvjeta pod kojima je liječenje djelotvorno, a koji su ranije spominjani.

LIJEČENJE SIHRA ZALJUBLJENOSTI

Simptomi ovog sihra su pretjerana ljubav i požuda, te silna potreba za spolnim općenjem.

U cilju liječenja uči se prethodna "rukja" za sihr, samo se 102. ajet iz sure El-Bekare zamijeni 14. 15. i 16. ajetom iz sure Et-Tegâbun. Opsihireni pretežno osjeća bolove u želucu, omamljenost, glavobolju i tjeskobu, a ukoliko je popio sihr dolazi i do povraćanja. U ovom posljednjem slučaju mu se na vodu nauče "ajeti koji poništavaju sihr" i sedam puta Ajetul-kursijja. Ako nakon što se napije te vode povrati nešto žuto, crveno ili crno, to je znak da je, Allahu hvala, sihr odstranjen, a ako nije, treba piti sedam dana vodu na koju su naučeni sljedeći ajeti: Jûnus, 81-82, El-A'râf, 117-122. i Tâ hâ, 69.

SIHR PRIVIDANJA

U ovoj vrsti sihra, osoba vidi stvari kakve one nisu. Liječi se učenjem Bismille, ezana, Ajetul-kursijje i šerijatom određenog zikra za tjeranje šejtana.

SIHR LUDILA

Očituje se rastrojenošću, izbezumljenošću, velikom zaboravnošću, nenormalnim riječima, pogledima i postupcima i sl.

Osobi se uči "rukja" za sihr. Ako se džinn uplaši, stupa se u kontakt sa njim, a ako ne, onda će slušati mjesec dana, po potrebi i tri i više, po dva ili tri puta dnevno kasetu sa snimljenim surama u kojima se nalaze ajeti rukje protiv sihra: El-Bekare, Hûd, El-Hidžr, Es-Sâffât, Kâf, Er-Rahmân, El-Mulk, El-Džinn, El-A'lâ, Ez-Zelzele, El-Humeze, El-Kâfirûn, El-Felek, En-Nâs.

Svo vrijeme treba piti vodu na koju su naučeni "ajeti rukje protiv sihra".

SIHR APATIJE

Na tri kasete snimiti, a onda slušati prvu ujutro, drugu u ikindijsko doba, a treću prije lijeganja, 45 dana sljedeće sure: Fâtiha, El-Bekare, Alu 'Imrân, Jâsîn, Es-Sâffât, Ed-Duhân, Ez-Zârijât, El-Hašr, El-Me'âridž, El-Gâšije, Ez-Zelzele, El-Kâri'a, El-Felek, En-Nâs. Uz to se kupati vodom na koju je naučena "rukja protiv sihra", a takvu vodu i piti.

SIHR JAVLJANJA ODREĐENIH GLASOVA

U njegove simptome spadaju učestale fiks ideje, halucinacije, sumnje u vezi drugova i prijatelja. Nekada se to uveća i preraste u ludilo, a nekada ostane u blažem obliku.

LIJEČENJE

Uzeti abdest i proučiti Ajetul-kursiju i sure El-Felek i En-Nâs prije spavanja, uz to pušući u šake, a onda potrti po tijelu tri puta.

Učiti Es-Sâffât ujutro, a Ed-Duhân prije spavanja, ili ih slušati.

Svaka tri dana proučiti ili poslušati sure El-Bekare.

Ujutro i uveče reći:

حَمْدُ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

Učiti prije spavanja posljednja dva ajeta sure El-Bekare.

Prilikom lijeganja reći:

بِسْمِ اللَّهِ وَصَلْتُ جَنبِي اللَّهُمَّ اغْفِرْ ذَنْبِي وَخَسِيئَةَ شَيْطَانِي وَفَكَرْ

رِغَالِي وَاجْعَلْنِي فِي النَّدَى الْأَعْلَى

Slušati tri puta dnevno u toku čitavog mjeseca kasetu sa snimljenim surama: Fussilet, El-Feth, El-Džinn.

SIHR U VIDU BOLESTI

Znak ovog sihra je određeni bol u nekom dijelu tijela kojem nije moguće naći organski lijek, potpuna paraliza ili gubitak nekog od čula.

LIJEČENJE

“Rukja” se uči tri puta. Ako se džin uplaši, stupiti na opisani način u kontakt sa njim. Ako ne, onda činiti sljedeće:

Na kasetu snimiti pa slušati Fatihu sedam puta, Ajetul-kursiju sedam puta, El-Felek i En-Nâs po tri puta.

Na ulje čurekota⁵ naučiti sljedeću “rukju”:

⁵ To je ono crno sjeme kojim se posipaju ramazanske lepinje!

- Fātiha,
- El-Ihlâs, El-Felek i En-Nâs,
- 82. ajet sure El-Isra' do “lil-mu'minîn” sedam puta,
- Sedam puta proučiti:

بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ وَاللَّهُ يَشْفِيكَ مِنْ كُلِّ دَاءٍ
يُؤْذِيكَ وَمِنْ كُلِّ نَفْسٍ وَعَيْنٍ حَاسِدٍ اللَّهُ يَشْفِيكَ

- Sedam puta proučiti:

اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهَبِ الْبَاسَ وَأَشْفِ أَنْتَ الشَّافِي
لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءٌ لَا يَغَادِرُ سَقَمًا

- Tim uljem masirati čelo i bolno mjesto ujutro i uveče 40 dana, po potrebi i više.

LIJEČENJE SIHRA KOJI OMETA ŽENIDBU

- Uzimanje abdesta pred spavanje, a zatim učenje Ajetul-kursije, El-Ihlâsa, El-Feleka i En-Nâsa, uz puhanje u šake i potiranje tijela tri puta,
- Na kasetu u trajanju od jednog sata nasnimati Ajetul-kursiju, pa slušati jednom dnevno,
- Na kasetu u trajanju od jednog sata nasnimati El-Ihlâs, El-Felek i En-Nâs, pa slušati jednom dnevno,
- Proučiti “rukju” na vodu koju treba piti i njome se kupati svaka tri dana,
- Nakon sabaha stotinu puta reći:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَقْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Prethodno primijenjivati čitav mjesec i, uz Allahovu pomoć, doći će do poboljšanja.

PROBLEMI U VEZI SA SPOLNIM OPĆENJEM

Kod muškarca se ovi problemi očituju na jedan od tri načina:

1. Potpuno odsustvo erekcije, ili njen gubitak samo prilikom općenja.
2. Slaba erekcija uz koju nije moguć snošaj.
3. Prerana ejakulacija.

Naravno, riječ je o slučajevima za koje ne postoje organski uzroci. Do njih dolazi tako što se šejtan uvriježi u čovjekovom mozgu, tačnije u centru za spolni podražaj, koji šalje impulse spolnim organima. Šejtan obustavlja odašiljanje tih signala prema centrima zaduženim za snabdijevanje uda krvlju, te izostaje erekcija.

Kod žene se ovi problemi javljaju na različite načine:

- Refleksno stiskanje bedara i rodnice, koji onemogućavaju snošaj.
- Frigidnost. Šejtan se uvriježi u centar za osjet u ženinom mozgu, te ona ne osjeća nikakav užitak, ne dolazi do vlaženja, što sve skupa ometa snošaj.
- Pojava neredovnih krvarenja u vrijeme općenja koja ga sprečavaju.

U svim ovim slučajevima i njima sličnima koji se javljaju kod muškarca i žene riječ je o jednom od najtežih oblika sihra koji se koristi kao sredstvo zavađanja muža i žene. Ponovo napominjemo da ovdje nije riječ o slučajevima organske geneze za koje je nadležna medicina.

Da bi liječenje bilo plodotvorno, potrebno je istovremeno liječiti oba supružnika.

LJEČENJE SE SASTOJI U SLJEDEĆEM:

PRVA FAZA

Učenje "ajeta rukje", pa "ajeta poništavanja sihra" oboma supružnicima u isto vrijeme.

DRUGA FAZA

Šafranom ispisati na papiru ajete koje ćemo navesti u nastavku, saprati ih vodom, koje će se i oboljeli i njegov bračni drug napiti tri puta, a ostatkom se okupati, pazeći da ostatak proliju na čisto mjesto ili da njime poškrope po kući. Ovo ponavljati višekratno, sve dok se, uz Allahovu pomoć, ne izliječi.

Spomenuti ajeti su: Fâtiha, Ajetul-kursijja, "ajeti poništavanja sihra": El-A'râf 120-122, Jûnus 81-82, Tâ hâ 69, El-Furkân 23, završni ajeti sure El-Mu'minûn (115-118, dva puta), Ez-Zelzele (dva puta), El-Ihlâs (tri puta), El-Felek i En-Nâs (po tri puta).

Moguće je takođe uzeti sedam listova lotosa, samljati ih u posudi, preliti količinom vode dovoljnom za kupanje i pijenje. Dobro pomiješati, a potom na tu vodu naučiti prethodne sure i ajete, a potom tu vodu piti i njome se kupati. Ponavljati po potrebi sve dok se ne izliječi. Uz ovo, nakon namaza učiti redovni zikr (Ajetul-kursijju i tespih), puno učiti istigfâr, riječi:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

El-Felek i En-Nâs, Ajetul-kursijju i redovno učiti jutarnji i večernji zikr (o kome će biti govora u nastavku).

DRUGI NAČINI LIJEČENJA

Napisati 81. i 82. ajet sure Jūnus čistim sredstvom za pisanje na čistoj posudi, obrisati to čurekotovim uljem, koje će bolesnik poslije piti i njime mazati prsa i čelo tri dana.

Oboljelom na uho učiti tri dana po sedamdeset puta Fatihu, Ajetul-kursijju, El-Ihlās, El-Felek i En-Nās.

Na vodu naučiti El-Ihlās, El-Felek i En-Nās i sljedeće dove

بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ وَاللَّهُ يَشْفِيكَ مِنْ كُلِّ دَاءٍ
يُؤْذِيكَ وَ مِنْ كُلِّ نَفْسٍ وَعَيْنٍ حَاسِدٍ اللَّهُ يَشْفِيكَ
اللَّهُمَّ رَبِّ النَّاسِ أَذْهَبِ الْبَأْسَ وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي
لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءٌ لَا يَغَادِرُ سَقَمًا

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Dove naučiti na vodu sedam puta, nakon čega će se oboljeli njome kupati i piti je tri dana, pa će se, ako Bog da, izliječiti.

Na uho oboljelom proučiti "rukju", a potom 366 puta 23. ajet iz sure El-Furkân:

وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ﴿٢٣﴾

Nakon toga će, ako Bog da, sihr biti poništen.

LIJEČENJE PRERANE EJAKULACIJE

Nakon sabaha stotinu puta izgovoriti:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Učiti ili slušati prije spavanja sure El-Mulk.

Svaki dan 70 puta proučiti Ajetul-kursijju.

Tri mjeseca ujutro i uveče tri puta učiti ovu dovu:

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ وَمِنْ كُلِّ غَیْبٍ لَآمَةٍ .

LIJEČENJE IMPOTENCIJE

Bolesnik treba mjesec ili dva, zavisno od potrebe, uzimati natašte tri kašike čistog meda na koji je naučeno po 70 puta sljedeće: Fâtiha, El-Inširâh (Eš-Šerh), El-Ihlās, El-Felek, En-Nās. Savjetujemo da se ustaje noću i klanja, jer to tjera bolest.

ŠTA SVE MOGU POČINITI DŽINNI NA KVARENJU BRAČNIH ODNOSA I IZAZIVANJU NEPLODNOSTI

PRVO: PRIJE ŽENIDBE

Može doći do problema koji imaju neprirodan i nelogičan izgled, a koji onemogućavaju sklapanje braka i pojavljuju se na neobičan način i opetovano. U prilog tome da se radi o džinskom poslu ide pojava nekih simptoma koje smo ranije

spominjali, bilo u snu ili na javi. Tako se osobi u snu može pojaviti neko ko joj sprečava i prijeti da se oženi ili uda.

Ponekad se napravi da se kod osobe izazove ružna predstava o drugoj strani, što je navede da odbije ženidbu ili udaju. Takođe se može dogoditi da neka osoba dobija napade nekontrolisanih postupaka, npr. bijesa, koji odbijaju drugu stranu, te ne dolazi do sklapanja braka.

DRUGO: NAKON SKLAPANJA BRAKA

Nakon sklapanja braka može doći do pojave različitih problema koje uzrokuje džinn ili šejtan, kao npr. da zavadi supružnike na neki način, zbog čega dolazi do kidanja veza među njima.

NEPLODNOST – STERILITET

Šejtanska napast se može očitovati kroz odustvo muških spolnih ćelija, njihov slab kvalitet i pokretljivost, što sve onemogućava oplodnju, ili poremećenu ovulaciju kod žene, koja ima isti rezultat.

Drugi oblik bolesti je da dođe do začeća i formiranja ploda, ali se potom događaju čudne stvari: plod u određeno doba zamre i to se događa više puta u isto vrijeme, a na plodu se vide tragovi poput udarca pesnicom ili tragova prstiju oko vrata, u zadnjim danima trudnoće se pupčana vrpca omota oko vrata djeteta i to se događa više puta uzastopno, položaj ploda se iznenada na određen način promijeni, zbog čega pukne vodenjak i druge slične stvari. U prilog tome idu i neki snovi koje usnija majka, kao npr. da vidi nekakve ljude čudnog i zastrašujućeg izgleda koji joj dolaze i udaraju je u trudnoći po stomaku ili leđima da bi izazvali pobačaj, posebno ako se oni pojavljuju kada god zanese.

LJEČENJE NEPLODNOSTI

Ovdje mislimo na neplodnost bez određenog i jasnog organskog uzroka koji ljekari poznaju i mogu izliječiti, već na onu koja je rezultat džinskog prisustva u tijelu čovjeka, a koja se riječi Kur'anom, dovama i zikrom.

TERAPIJA

- Učenje ili slušanje sure Es-Sâffât ujutro i sure El-Me'âridž prije spavanja.
- Na čurekotovo ulje naučiti Fatihu, Ajetul-kursijju, završetak sura El-Bekare (285-286) i Ali 'Imrân, El-Ihlâs, El-Felek i En-Nâs (posljednje tri sure po sedam puta), pa njime pred spavanje mazati prsa, čelo i kičmu.
- Iste ajete naučiti na čist med, te svaki dan natašte pojesti po kašiku tog meda.

Primjenjivati tri mjeseca, uz pridržavanje preduvjeta za djelotvornost terapije, sadržanih u ovoj knjizi.

KRVARENJE IZ RODNICE PROUZROKOVANO OD STRANE ŠEJTANA I NJEGOVO LJEČENJE

U hadisu koji prenosi Fatima bint Ebi Hubejš stoji da joj je o produženom krvarenju nakon završetka mjesečnog ciklusa (hajza) Božji poslanik ﷺ rekao: "To je posljedica šejtanovog udarca"⁶.

Šibli veli: "Šejtan kola čovjekom poput krvi, kako to kaže Božji poslanik ﷺ. Kada šejtan udari tu krvnu žilu kojom kola, iz nje poteče krv, jer on na nju ima više uticaja nego na

⁶ "Nejlul-evtar" od Ševkanija, I. str. 270-273.

druge žile. Stoga sihirbazi traže njihovu pomoć kako bi kod žena izazvali krvarenje iz rodnice”.

Krvarenje izaziva džinn koji se nalazi u ženinom tijelu. Liječenje se sastoji u njegovom istjerivanju iz nje, što se postiže primjenom terapije za opsjednutost ili one za sihr, u zavisnosti o čemu je riječ. Moguće je takođe kupati se vodom na koju su naučeni “ajeti rukje” i piti istu vodu tri dana. Takođe je moguće čistim sredstvom napisati dio 67. ajeta sure El-En’âm:

لِكُلِّ نَبَا مُسْتَقَرٌّ

saprati ga vodom, koju žena treba piti natašte 11 dana i krvarenje će, ako Bog da, prestati.

LJEČENJE KRVARENJA IZ NOSA DO KOGA DOLAZI BEZ ORGANSKIH UZROKA

Šejhul-islam Ibn Tejmije, neka mu se Allah smiluje, osobi koja ima krvarenja iz nosa pisao je na čelu:

وَقِيلَ يَتَارُضْ أَبْلَعِي مَاءَكَ وَيَسْمَأْهُ أَفْلَعِي وَغِيْضَ الْمَاءِ وَقُطِّعِي الْأَمْرَ

Ibnul-Kajjim ga je čuo da veli: “Napisao sam ovo ne jednome, pa su ozdravili”.

Podrazumijeva se da pisati treba čistim i lijepim sredstvom.

ZAVIDNOST

Ibn Davud prenosi od Ebu Hurejreta da je rekao: “Božji poslanik ﷺ je rekao: ‘Čuvajte se zavidnosti, jer zavidnost jede dobra djela kao što vatra guta granje’ ili je rekao ‘travu’”.

Od Ibn ‘Abbâsa se prenosi da je Božji poslanik ﷺ rekao: “Uroci su istinita pojava, i da ima išta da može preduhitriti sudbinu, to bi bilo oko”.⁷

Od hazreti Aise se prenosi da joj je Božji poslanik ﷺ naređivao da se štiti od uroka.

Ibnul-Kajjim veli: “Postoje dvije vrste uroka: oni ljudskog i oni džinskog porijekla. Od Ummu Seleme se prenosi vjerodostojna predaja da je Poslanik ﷺ vidio kod nje neku robinju kojoj se na licu vidjelo da je urečena, pa je rekao: “Zaštitite je, jer je urečena”.⁸

Od Ebu Seida se prenosi da je Poslanik ﷺ tražio utočište od džinna i ljudskih očiju.

Uticao onoga ko može naškoditi nije zasnovan na viđenju, jer se može dogoditi da je riječ o slijepom čovjeku kome je nešto opisano i on na to utiče, mada ga ne vidi, što je slučaj kod mnogih koji nekoga ureknu. Uzvišeni veli svome Poslaniku ﷺ: “Gotovo da te nevjernici svojim pogledima obore kad Kur’an slušaju...” (El-Kalem, 51).

Svako ko urekne je zavidljivac, a svaki zavidljivac ne može ureći, stoga se u Kur’anu traži zaštita od zavidnosti kao šire pojave.

ZAŠTITA OD ZAVIDNOSTI

1. Od ‘Imrân ibn Husajna se prenosi da je Poslanik ﷺ rekao: “Ko god prouči Fatihu i Ajetul-kursiju u kući, ukućane neće toga dana moći ureći ni ljudi ni džinni”. (Prenosi ga Ed-Dejleml)

⁷ “Sahîhu Muslim bišerhin-Nevevî”, XIV, str. 171, i “Fethul-Bârî”, XXI, str. 330-331.

⁸ “Fethul-Bârî”, X, Kitabut-tibb; “‘Umdetul-kârf”, XVII, 403-404.

2. Kada onaj ko ima urokljive oči osjeti da bi mogao ureći nekoga drugoga ili njegov imetak ili porodicu, neka rekne:

مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

3. Sakriti ljepote onoga za koga se bojimo da će biti izložen uroku.
4. Učenje sura El-Felek i En-Nās, te "ajeta kojima se štiti" i Poslanikovih ﷺ dova. O zaštiti od džinske zavidnosti govore sljedeći Poslanikovi ﷺ hadisi:
 - "Zastor između džinskih očiju i čovjekovih avreta (stidnih mjesta) jeste da čovjek, kada se želi rasprijeti, rekne: "Bismillâhillezî lâ ilâhe illâ hû". (Prenosi Ibnus-sunni od Enesa)
 - "Zastor između džinskih očiju i čovjekovih avreta (stidnih mjesta) jeste da čovjek, ulazeći u nužnik rekne: 'Bismillâh'". (Prenose ga Ahmed i En-Nesâi, koji ga ocjenjuje kao slab /da'îf/)
 - "Zastor između džinskih očiju i ljudskih avreta (stidnih mjesta) jeste da čovjek, rasprijetajući se, rekne: 'Bismillâhil-hakîm'". (Prenose ga: Ibn Ebiddunja u djelu "Mekâjидуššejtân", Ibnussunni u djelu "Amelul-jevni vellejleh" i Et-Taberânî u "Evsatu")

LIJEČENJE

1. Džibril je Poslanika ﷺ liječio sljedećom "rukjom": Bismillâhi erkîke min kulli dâin ju'zîke, min šerri kulli nefsin ev 'ajnin hâsîdin Allâhu ješfîke, bismillâhi erkîke vallâhu ješfîke.

2. Buharija prenosi da je Božji poslanik ﷺ tražio zaštitu za hazreti Hasana i Husejnu riječima: "U'izukumâ bikelimâtillâhittâmmeti min kulli šejtânin ve hâmmetin ve min kulli ajnin lâmmetin", govoreći: "Vaš otac Ibrahim a.s. je ovim riječima štitiš Ismaila i Ishaka". (Ako se uči jednoj osobi, onda se kaže: U'izuke...)
3. Učiti sebi Fatihu, El-Felek i En-Nās, pušćući u ruke i potirući njima tijelo. Od hazreti Aîše se prenosi da je rekla: "Božji poslanik ﷺ bi, kad bi se razboli neko od njegovih ukućana, učio El-Felek i En-Nās i puhao na njega. Kada je obolio pred smrt, ja sam mu to činila, potirući ga njegovom rukom, jer je ona beričetnija od moje". U jednoj predaji stoji da je učila i El-Ihlâs.
4. U korisne zaštite i "rukje" za liječenje onoga kome je naškodila zavidnost spadaju i Ajetul-kursijja, Fâtîha, El-Felek, En-Nās i drugi Poslanikovi ﷺ načini zaštite.

LIJEČENJE SPOMINJANJEM IMENA UZVIŠENOG ALLAHA

Ovaj oblik liječenja se vrši izgovaranjem formulacije: "Bismillâhi evvelihî ve âhirihi", nakon čega se zatvaraju usta, udiše na nos i ponovo izgovaraju ove riječi. Postupak se bez prekidanja iz bilo kog razloga ponavlja što je moguće duže.

U jednom hadisu je sadržano sljedeće značenje: Šejtanova hrana je ono pri čemu se ne spomene Allahovo ime, a šejtan ne može konzumirati hranu pri kojoj je spomenuto Allahovo ime, a ako to učini, on povraća, a ako ne povraća, to mu potrga iznutricu i uništi ga.

Ukoliko šejtan sudjeluje sa čovjekom u jelu, to znači gubitak bereketa, pa se događa da jede u sedam stomaka a ne zasićuje

se. Čovjek je takođe skloniji grijehu i nemaru ukoliko mu je u stomaku hrana pri kojoj nije spomenuto Allahovo ime.

Kada se liječimo izgovaranjem Allahovog imena na ovakav način, mi u stvari spominjemo Allaha i pri udisaju i pri izdisaju, tako da šejtanu ponestaje daha i dolazi do njegovog gušenja. Ustrajavanjem u izgovaranju ove formulacije na ovakav način pretežno dolazi do nekih od sljedećih pojava:

- Osjećaja hladnoće u ekstremitetima i trnjenja u tijelu ili dijelu tijela,
- Vrtoglavice i glavobolje,
- Klonulosti i drhtavice,
- Neprestanog zijevanja i velike pospanosti,
- Iznenađenog kašlja,
- Mučnine i podražaja na povraćanje a ponekad i samog povraćanja,
- Osjećaja tjeskobe u grudima i gušenja,
- Grčevnja ekstremiteta,
- Nekontrolisanog smijeha ili plača,
- Iznenađne nesvjestice i gubitka svijesti,
- i drugih simptoma koji za posljedicu imaju prekidanje spominjanja Allahovog imena od strane bolesnika na opisani način, kao npr. da bolesnik zaboravi formulaciju ili nekontrolisano ponavlja neke druge.
- Zapinjanja u govoru, pri čemu se nekada jezik priljubi za nepce i čovjek ne može prozboriti,
- Osjećaja težine u tijelu ili nekim dijelovima tijela,
- Pojave bolova u nekim dijelovima tijela,
- Potrebe za češanjem po određenim dijelovima tijela,
- Viđenja određenih stvari ili čuvenje određenih glasova i slično.

Obrazloženje prethodnih pojava leži u činjenici da prokleti šejtan prouzrokuje sve njih kako bi bolesnika omeo u ponavljanju Allahovog imena na ovaj način i tako došao do daha. Stoga nema željenih rezultata ukoliko se formulacija ne izgovara na prethodno objašnjeni način.

Želimo takođe objasniti da ovaj metod neopozivo potvrđuje da je u pitanju neki od različitih vidova šejtanske napasti, mada se njime ne može potvrditi odsustvo te napasti, jer postoji mogućnost da prokleti šejtan nekako izbjegne onome što mu se tada događa.

ŠTA JOŠ ČINITI U TOKU IZGOVARANJA ALLAHOVOG IMENA

Za vrijeme izgovaranja Allahovog imena na prethodno opisani način na šejtana se vrši žestok pritisak. Kada se kod bolesnika pojave neki od opisanih simptoma, moguće je postupiti ovako:

Onaj ko liječi ili pomaže u liječenju može pritiskati bolna mjesta ili neka mjesta kojima šejtan kola u organizmu. Ovo je potvrđeno iskustvom, u toku kojega je on istjerivan ili slabljen.

Jedno od tih mjesta su i potkoljenice. Postavlja se pitanje kako to činiti? Odgovor je: prilikom pritiskanja palcem na gornji dio potkoljenične kosti, bolesnik osjeća krajnju bol kakvu ne osjeća zdrava osoba ili bolesna osoba kojoj se to čini u vrijeme kada ne izgovara Allahovo ime na prethodno opisani način. Nastavljanjem pritiskanja bol postepeno nestaje iz te tačke, uz napomenu da se ne mijenja snaga niti način pritiskanja. Kada bol prestane u toj tački, prelazimo niže od nje i postupak ponavljamo sve dok i iz nje ne nestane

boli. Postupak ponavljamo prema niže, sve dok ne dodemo do nožnih prstiju. Isto činimo poslije ili u isto vrijeme i sa drugom nogom. Ovaj način se može primijeniti i na drugim mjestima na tijelu na kojima postoje nervni čvorovi koji upravljaju kretanjem tih dijelova. Kod glavobolje treba pritiskati sljepoočnice, pri čemu će bolesnik osjetiti žestoku bol, a produžavanjem pritiskanja bol postepeno slabi, sve dok je potpuno ne nestane, a s njome, uz Allahovu pomoć, i glavobolje.

Snaga pritiska je podnošljiva za zdravu osobu, ali je bolesnik u početku ne može podnijeti. Nastavljanjem pritiskanja, bol nestaje i postaje podnošljiva bolesniku. Moguće je takođe pritiskati srednji donji dio grudnog koša. Pri tome od bolesnika tražiti da "kašlje" sve dok ne dođe do normalnog kašljanja. Moguće je takođe pritiskati i bočne strane tijela, pri čemu palac treba biti okrenut prema gore. Pritiskanje nastaviti sve dok bol ne nestane.

VAŽNE NAPOMENE

U slučaju trnjenja, bolova i grčeva u nekim dijelovima tijela, ti dijelovi se mogu prati vodom na koju su naučeni ajeti rukje, ajeti izliječenja i sura Jasin, pa će to, uz Allahovu pomoć, nestati.

Ovom vodom se, uporedo sa izgovaranjem Allahovog imena na prethodno opisani način, u slučaju glavobolje može prati i glava. Kada jezik oteža, ovu vodu piti tri puta, pa će težine nestati. Primjetno je da, kada pije ovu vodu u toku liječenja izgovaranjem Allahovog imena, bolesnik osjeća da se okus vode mijenja, pa postaje gorka ili malo gorkne, bljutava ili poprimi bilo kakav drugi neprirodan okus, što svjedoči da je

u pitanju jak i očit šejtanski uticaj. Produžavanjem izgovaranja Allahovog imena šejtanov uticaj slabi i voda poprima normalan okus.

Kada bolesnik za vrijeme liječenja na ovaj način zažmiri i kada šejtanov uticaj postane snažan, kada progleda i pogleda u onoga ko ga liječi vidi ga u ružnom i zastrašujućem obliku, kao npr. da ima crvene oči iz kojih suklja vatra ili mu se crnilo neprirodno razliva licem ili mu je lice izobličeno na zastrašujući način. Produžavanjem izgovaranja Allahovog imena, lice poprima normalan izgled, da bi konačno bolesnik osjetio rasterećenje gledajući u njega, te mu se ono čini sjajnim. Po tome takođe znamo da je izgovaranje Allahovog imena oslabilo šejtana, pa ne može više činiti ono što je prethodno činio.

Prokleti šejtan ne može podnijeti vodu na koju su naučene Allahove riječi, niti osobu koja liječi tim riječima, te stoga čini to što čini, ili to čini da bi bolesniku omrznuo tu vodu i onoga ko ga liječi, kako bi ovaj odbio liječenje.

Zahvaljujući Allahovoj dobroti i vrijednosti spominjanja Njegovog imena u ovom obliku i na ovakav način izliječeni su mnogi slučajevi.

ODGOVORI NA PRIGOVORE U VEZI LIJEČENJA POMOĆU KUR'ANA

ŠERIJATSKO UPORIŠTE RUKJI KOJE SE UČE, PUŠU I OTAPAJU

Ševkani veli: Dozvoljeno je upotrebljavati rukje za liječenje onoga ko je opsjednut, urekнут i slično, jer sve to potiče iz

šejtanskih stanja koja prouzrokuju ljudi ili džini. (*Nejlul-evtar*, VIII, str. 214.)

• **Da li rukje imaju šerijatsko uporište?**

Dozvoljenost rukji osnažuju i hadisi, među kojima i sljedeći:

1. Od 'Avf ibn Malika se prenosi da je rekao: "Mi smo u džahilijetu upotrebljavali rukje, pa smo rekli: 'Božji poslaniče, šta misliš o tome?' On je rekao: 'Predočite mi vaše rukje, nema ništa loše u njima ako ne sadržavaju širk'.⁹
2. Od Džabira se prenosi: "Božji poslanik je zabranio rukje, pa su mu došli neki iz roda 'Umer ibn Hazma i rekli: 'Božji poslaniče, mi smo imali rukju kojom smo se liječili od ujeda škorpije, a ti si zabranio rukje?', pa je on rekao: 'Predočite mi je', a onda je rekao: 'Ne vidim ništa loše u tome. Ko može pomoći svome bratu, neka to i učini'.¹⁰

• **Da li upotreba vode na koju se nauče Allahove riječi i zikr ima šerijatsko uporište?**

To je dozvoljeno (Vidjeti: Tefsir od Ibn Kesira, I, str. 148, Fethul-bârî, XXI, str. 366, Tefsir od Kurtubija, I, str. 439-440, članak šejha Abdul-'Aziz ibn Baza u listu "El-Muslimûn", br. 9, od 6. 4. '85., str. 16.)

Ova voda veoma, veoma škodi džinima, o čemu se može pročitati u djelu "El-Vâbilussajjib minel-kelimittajjib", str. 82.

⁹ "Sahîhu Muslim bi šerhin-Nevevî", XIV, str. 186-187.

¹⁰ "El-Fethurrehbânijj", XVII, str. 177, "Sahîhu Muslim bi šerhin-Nevevî", XIV, str. 186.

• **Šerijatsko uporište za upotrebu vode u kojoj je otopljeni tekst Allahovih riječi napisanih čistim sredstvom?**

Šejhul-islam Ibn Tejmije veli: "Dozvoljeno je da se oboljelom ili nekom drugom čistim sredstvom za pisanje napiše nešto iz Allahove knjige ili neki zikr i da se on time napaja, kao što to navodi Imam Ahmed i drugi".

Skupina selefa smatraju da se mogu napisati ajeti iz Kur'ana bolesniku koji će to popiti. Mudžahid veli: "Ne smeta ako se nešto iz Kur'ana napiše i sapere pa se time napoji bolesnik". Ejjub veli: "Vidio sam da je Ebu Kulabe napisao nešto iz Kur'ana, saprao ga vodom i napojio čovjeka koji je imao bolove".¹¹

• **Rukja pri kojoj se puše?**

Ibn Hadžer o njoj veli: "Svrha puhanja je postizanje bereketa putem zraka koji je bio u doticaju sa zikrom, kao što je u vodi sadržan bereket zikra koji je bio napisan pa njome sapran".¹²

DA LI JE STAVLJANJE NA KUŠNJU POSLJEDICA GRIJEŠENJA?

Činjenica je da stavljanje na kušnju i u nevolju nije rezultat grijeha. Ponekad je ono svojevrsno pročišćenje za onoga ko mu je izložen i način za okajavanje grijeha, a ponekad način uzdizanja položaja. Ako bismo htjeli napraviti razliku, vidjeli bismo da prva vrsta ljudi teško prihvata iskušenje i nevolju, dok to druga čini sa radošću, osjećajući da je Allah sa njim, što mu pruža utjehu i čini da žestina za njega postaje

¹¹ "Zâdul-me'âd fi hedji hajril-'ibâd", III, str. 119.

¹² "Fethul-Bârî", XXI, str. 323.

blagost a manjkavost povećanje onoga u pogledu čega je stavljen na kušnju.

Onima koji su na lijep način povezani sa Allahom a zadesi ih nešto od onoga o čemu smo govorili velimo da ne očajavaju i ne gube nadu u Allahovu milost, jer lopov ne ide u ruševnu kuću da nešto ukrade, već ide u punu i nastanjenu, pa i šejtan ne ide nevjerniku da ga zavede i zamanta u namazu, već ide vjerniku, posebno onome izgrađenog imana, kojeg on nastoji pridobiti, ali ga Allah čuva.

Vjernik treba znati da je sve dobro po njega: ako ga zadesi dobro pa zahvali Allahu, to je dobro po njega, a ako ga zadesi nešto loše pa se strpi i to je dobro po njega. Čudesna je situacija vjernika – za njega je svaka situacija dobra. Ovo je smisao jednog Poslanikovog ﷺ hadisa. Vjernik svoju ljubav prema Allahu treba učvrstiti nadajući se od Njega samo najboljem i najljepšem, iskreno mu se predajući i ne požurujući nešto za što ne zna da li je uistinu dobro po njega, uvijek moleći Allaha da mu podari ono za što On zna da je dobro, a tražeći da ga zaštiti od onoga za što On zna da je loše po njega.

Vjernik svoju volju u potpunosti treba podrediti Božjoj, pa ne treba ni pomišljati da čini ono što je Allah rekao da se ne čini, niti pomišljati da ne čini ono što je Allah rekao da se čini. U cilju ostvarenja potpune predanosti Allahu, potrebno je činiti sljedeće:

- Ne odgađati djela kojima se iskazuje pokornost Allahu,
- Ne umanjivati ta djela,
- Ne uskraćivati ta djela.

Navešćemo primjer namaza: Kada se prouči ezan, odmah klanjati, jer nema opravdanja za odgađanje. Namaz obaviti u

potpunosti, sa svim sastavnim dijelovima, potrebnom skrušenošću i svim dodacima. Odgađanje nas ne smije navesti da počinimo treću stvar, tj. uskratimo izvršenje određenog djela.

Svaka manjkavost u bilo čemu od prethodnoga, umjesto Allahu, predaje nas nama samima ili šejtanu u mjeri u kojoj je ispoljena. Predanost sebi ili šejtanu uzrok je mnogih nevolja i patnji na ovom i budućem svijetu i onaj ko to učini sebe je napatio u propast. Nevolje i patnje su obrnuto proporcionalne predavanju Allahu dž. š.

Ono što je rečeno o namazu važi i za sva ostala djela. Vjernik treba činiti sve ono što ga vodi Allahu, pa će mu Allah otvoriti vidike i podučiti ga onome što ne zna.

U domenu činjenja grijeha ne kažemo da se ne treba grijешiti, već da ne treba ni pomišljati na grijeh, jer je i sama pomisao protivna predanosti Allahu, koji je čovjeku podario sposobnost mišljenja. Upotrebljavati razum na bilo koji način u cilju počinjenja grijeha znači biti nezahvalan Allahu na toj blagodati.

Kada sve ovo postignemo, Allah će nas upisati u iskrene, postaćemo zadovoljni onim što nam Allah odredi, Allah će biti zadovoljan nama, a šejtan neće imati pristup do nas.

RELATIVNI I APSOLUTNI GAJB I OBRAZLOŽENJE SNOVA KOJI SE OSTVARUJU

Postavlja se pitanje: Kako protumačiti snove koji se obistinjuju, ali uvijek vrše loš uticaj na psihu (zastrašuju, obespokojavaju, žaloste, dovode u tjeskobu)? Da li su oni znak da je neko obolio?

Može se dogoditi da oni koji snivaju snove koji se ostvaruju a koji vrše loš uticaj na psihi pomisle da su oni u posebnom odnosu sa Allahom i da su oni kod Njega pribrani i kod drugih po tome poznati. U stvari, oni su izloženi šejtanovom djelovanju. Kako do toga dolazi i da li šejtan zna gajb (nevideno i nesaznatljivo)?

Prvo trebamo razlikovati **ru'ja** i **hulm**. *Ru'ja* je san koji potiče od Milostivog Allaha, a *hulm* od šejtana. *Ru'ja* ostavlja pozitivan i lijep osjećaj u duši, smirenost, raspoloženje, zadovoljstvo i sreću. *Hulm* je san koji donosi loš osjećaj, tjeskobu i depresiju, makar da se i ostvari. Kako se to događa?

Postoje dvije vrste gajba. Prva je relativni gajb, a to je onaj kada neka stvorenja znaju nešto što neka druga zbog određenih razloga, mogućnosti i okolnosti ne znaju. Apsolutni gajb je onaj koji ne zna niko osim Allaha.

Ako pažljivije promotrimo snove šejtanskog porijekla koji se ostvaruju, vidjećemo da se oni odnose na zastrašujuće i uznemirujuće događaje. Kada neko zna da mu se snovi obistinjuju, čim usnije nešto odmah očekuje da se to i desi. Iščekivanje belaja je gore nego sam belaj – veli poslovice, tako da takva osoba trpi pritisak koji mu slama moral i psihi, što i jeste cilj prokletog šejtana.

Da bismo još bliže objasnili razliku između apsolutnog i relativnog gajba, navešćemo primjer: Direktor preduzeća izda nalog o razrješenju nekog službenika, koji postaje pravosnažan nakon pet mjeseci naprimjer. Nalog stoji u direktorovom uredu i neki kurir ga krađom pogleda i obavijesti službenika o onome šta će mu se dogoditi nakon pet mjeseci, ne kazujući kako je došao do informacije. I,

stvarno, nakon pet mjeseci ovaj bude smijenjen. Da li to znači da kurir zna nesaznatljivo (gajb) ili zna samo nešto što ne zna službenik, a što ne spada u apsolutni gajb?

Isto čine i neki šejtani, koji kradu vijesti o onome što je Allah odredio i što spada u relativni gajb koji iz određenih razloga znaju neka Njegova stvorenja a ne znaju druga. Tada taj šejtan ili džinn uzrokuje snove koji vrše loš uticaj na dotičnu osobu. To se vjerovatno događa u fazi kada se ono što je određeno spušta radi izvršenja.

DA LI ČOVJEK MOŽE VIDJETI I ČUTI DŽINNE I DA LI TO UKAZUJE NA NEŠTO POSEBNO?

Općenito uzevši, viđenje džinna dokaz je da je neko na određen način obolio. Jer, Allahova zakonitost koja za nas važi jeste da ne vidimo i ne čujemo džinne. Kada se prekrši ta zakonitost, bilo da to urade džinni (tako što škode ljudima) ili ljudi (tako što na šerijatom nedozvoljen način skupljaju džinne), viđenje džinna od strane neke osobe znači da je pod njihovim uticajem. Takva osoba treba biti na oprezu i zaštititi se Allahovim ajetima, načinima zaštite sadržanim u Poslanikovoj ﷺ uputi i drugim vjerodostojno prenesenim načinima zaštite, dosljedno vršeći sva djela kojima se iskazuje pokornost Allahu a izbjegavajući svaki vid grijeha.

DA LI SU OVA OBOLJENJA PRELAZNA?

Odgovor glasi da nisu, ali se prenose u slučaju postojanja pogodnih uslova. Ti uslovi su:

1. NASLJEDNI FAKTORI

Pod njima mislimo na sklonost nervnog sistema obolijevanju. Ponekad nam dođe malo djeteta koje je oboljelo a ne možemo jasno razabrati simptome oboljenja. U tom slučaju ćemo ispitati kako stvari stoje sa njegovim roditeljima i braćom i sestrama i ukoliko i kod njih postoje slični simptomi lakše ćemo ih pronaći i kod djeteta. U okolnostima da se u istoj porodici javi više sličnih slučajeva, ostali članovi porodice trebaju se pridržavati programa zaštite.

2. FAKTORI OKRUŽENJA

To mogu biti porodični uticaji, poput prestrogog odgoja, ili određeni društveni uvjeti (ratovi i slično). Procenat oboljenja je proporcionalan ovim faktorima.

3. OBRAZOVNI FAKTORI

Pod njima mislimo na poznavanje uzroka oboljenja, kao npr. pretjeranosti u emocijama, poznavanje načina na koje šejtan može doprijeti do čovjeka, poznavanje načina zaštite i osvješćivanja u vezi sa ovim problemima. Što je veće poznavanje ovih stvari, manji je nivo obolijevanja a veći stupanj izliječenja.

DA LI JE DOZVOLJENO LIJEČITI RUKJOM ZA NOVAC?

Bolesti izazvane šejtanskim rabotama su postale opasna stvar koja ugrožava i samo vjerovanje muslimana, jer se mnogi muslimani, posebno u Egiptu, obraćaju svećenicima drugih vjera radi izliječenja, što predstavlja širk i kufr.

Božji poslanik ﷺ veli: "Ko ode gataru ili vraču i povjeruje u ono što on govori, taj ne vjeruje u ono što je objavljeno Muhammedu"¹³. Muslim i Ahmed prenose da je Božji poslanik rekao: "Ko ode gataru i upita ga za nešto, tome neće biti primljen namaz četrdeset noći"¹⁴.

Stoga je potrebno da se iskrena i odana braća specijaliziraju za ovu vrstu liječenja, jer je i to svojevrsan vid naređivanja dobra i odvrćanja od zla. Za svoj angažman oni mogu primati nagradu. U nastavku ćemo navesti dokaze u prilog tome.

U oba "Sahihā" stoji hadis Ebu Se'ida El-Hudrija da su neki ashabi bili na putovanju, pa su naišli kroz teritoriju nekog plemena i zatražili gostoprimstvo, a ovi im ga nisu pružili. Poslije su im rekli: "Ima li među vama neko ko liječi rukjom? Ujeden je ili obolio naš poglavar". Jedan među njima je rekao da on to čini, otišao kod njega i učio mu Fatihu, pa je ovaj ozdravio, davši mu potom stado brava. On je to odbio primiti dok ne ispriča Božjem poslaniku ﷺ. Kada je došao Poslaniku ﷺ i ispričao mu to, rekavši: "Tako mi Allaha, učinio sam to Fatihom", on se osmijehnuo i rekao: "A kako si znao da je ona rukja?", a potom rekao: "Uzmite od njih a jedan dio dodijelite i meni!"¹⁵.

Nevevi veli da stado spomenuto u hadisu broji trideset ovaca, a iz riječi "A kako si znao da je ona rukja?" razumije se da Poslanik ﷺ nije ranije objasnio ashabima da je Fātiha rukja. U drugim predajama stoji da je Ebu Se'id odgovorio: "To mi je dato ili to mi je nadahnuto".

¹³ "Sahihul-Džāmi", 5939.

¹⁴ "Sahihul-Džāmi", 5940.

¹⁵ Buharija, IV, 452; Muslim, 2201.

Ibn Hadžer prenosi saglasnost većine da je dozvoljeno uzimanje nagrade za rukju, a potom veli: U ovom hadisu je sadržano sljedeće:

1 – Dozvoljenost rukje Allahovom knjigom, pod što se podvodi i zikr i prenesene dove.

2 – Dozvoljenost uzimanja nečega što je naoko halal, a neraspolažanje njime ako postoji sumnja.

3 – Podsticaj na samostalno rasuđivanje (idžtihad) u slučaju nepostojanja teksta.

4 – Istaknuto mjesto koje je u srcima ashaba zauzimao Kur'an, posebno Fātiha.

5 – Nafaku koja je nekome suđena ne može uskratiti onaj u čijim je ona rukama trenutno.

6 – Krajnja mudrost počiva u činjenici da je kazna zadesila upravo onoga ko je glavni u uskraćivanju gostoprimstva, jer se ljudi obično povode za svojim velikašima.

Nevevi u komentaru Muslimovog "Sahiha" (14/188) veli: "Hadis sadrži dozvolu uzimanja nagrade za rukju Fatihom i spominje da je ona halal i nije osuđena".

Ibn Kudāme u djelu "El-Mugnī" sa velikim komentarom (6/141) veli: "Ahmed odabire mišljenje po kome je dozvoljeno uzimanje nagrade za rukju i veli da u tome nema ništa loše" i navodi hadis Ebu Se'ida koji se nalazi u oba "Sahiha".

Ibn Hazm u djelu "El-Muhallā" (8/193) veli: "Dozvoljeno je nagrađivanje (davanje naknade) za rukju", a potom kao dokaz navodi Ebu Se'idov hadis.

Ograničenost prostora nam ne dozvoljava da nanižemo još dokaza i stavova uleme, pa ćemo se zadovoljiti sa ovim.

SAŽETAK

Obaveza braće koji su se specijalizirali u ovome je da se dovoljan broj njih u svakom mjestu posveti liječenju ovih bolesti, jer je ono, po riječima Ibn Tejmije, važnije od liječenja tijela, a liječenje tijela je farzi-kifaje, pa bi i ovo trebalo biti tretirano barem isto tako, ako ne i kao važnije. Primanje naknade za to ne protivurječi iskrenoj odanosti i posvećenosti, jer su i ashabi, kako smo vidjeli, uzeli nagradu za to i još im je Poslanik ﷺ rekao: "...i jedan dio dodijelite i meni".

REKAPITULACIJA LIJEČENJA

Iz svega prethodnog, možemo zaključiti da se liječenje opsjednutog može svesti na četiri tačke:

1. a) učenje ili slušanje ajeta rukje sedam puta, te ajeta izliječenja, ajeta poništenja sihra i ajeta kazne po jedanput.
b) slušanje sura koje uznemiravaju griješnog džinna ili džinna-nevjernika, koje smo prethodno spominjali.
c) slušanje ili učenje ajeta zaštite koji će uslijediti u nastavku.
2. Kupanje vodom na koju su naučeni ajeti rukje, ajeti izliječenja i sura Jasin, uz napomenu da se ne uči u nečistom prostoru i da se voda ne proliva na nečisto mjesto.
3. Liječenje Allahovim imenom, onako kako je navedeno.
4. Na hranu i piće naučiti ajete rukje i ajete izliječenja, a ako to nije moguće onda barem sedam puta Fatihu.

Ako je po srijedi sihr, onda se ovom programu dodaje onaj vezan za sihr.

Peta tačka bi bila pridržavanje uvjeta za djelotvornost liječenja, o kojima će biti govora u nastavku.

NAČINI ZAŠTITE

Vjernik se može štititi i liječiti sebe i druge od različitih oblika šejtanske napasti ponavljanjem učenja narednih zaštita, uz čvrsto pouzdanje samo i jedino u Allaha dž.š.

PRVO – KUR'ANSKI AJETI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

الْم ﴿٨﴾ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٩﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١٠﴾ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿١١﴾

﴿١٢﴾

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانِ عَلَىٰ مَلِكِ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَئِنَّ الشَّيْطَانَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١١٢﴾

فَاذْكُرُوا إِذْ ذُكِرْتُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١١٣﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١١٤﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَن يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَئِنَّ لَّا تَشْعُرُونَ ﴿١١٥﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١١٦﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١١٧﴾ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْتَخُونَ ﴿١١٨﴾

♦ إِنَّ الصَّغَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَابِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ

أَنْ تُقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١١٥﴾ إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ
 اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١١٦﴾
 وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كَرِهْنَا قَوْلَهُ مِمَّا تَسْبُرُهُو
 مِنَّا كَذَلِكَ يَرْبِهِمُ اللَّهُ أَعْمَلْنَاهُمْ حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ
 مِنَ النَّارِ ﴿١١٧﴾ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ كُلُّوا مِنَّمَا فِي الْأَرْضِ حَلَلًا طَيِّبًا
 وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١١٨﴾ إِنَّمَا
 يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١١٩﴾
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْخَرُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ
 مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ
 وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
 الْعَظِيمُ ﴿١٢٠﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَن يَكْفُرْ
 بِالطَّنْعَاتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا
 وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾ اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ
 إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الظُّلُمَاتُ يُخْرِجُهُم مِّنَ النُّورِ

عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٢﴾
 الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي
 الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴿١٢٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا
 وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّاهُ فَأُولَئِكَ أَثُوبٌ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٤﴾
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ
 وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٥﴾ خَلِيدِينَ فِيهَا لَا يَخْفَىٰ عَنْهُمْ
 الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿١٢٦﴾ وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٧﴾ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَآخِلَتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا
 يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِن مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
 وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ

الرِّيحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
 ﴿١٢٨﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَحْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ

﴿قُلْ أُوذِبْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِندَ رَبِّهِمْ جُنَّتْ حَرَجِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَلِيدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ
بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٧﴾ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا أَعْمَاءُ فَغَفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ ﴿٨﴾ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْعَنِيتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿٩﴾ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ
وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٠﴾
إِنَّ الَّذِينَ عِندَ اللَّهِ لَإِيسْلَمُوا وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أَوْثَرُوا أَلَيْسَتْ بِاللَّهِ قَائِلٌ
بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْثًا بَيْنَهُمْ وَمَن يَكْفُرْ بِنَائِبِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١١﴾
قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ
وَتُعَزِّزُ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
﴿١٢﴾ تُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٣﴾ لَا
يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ

إِلَى الظَّالِمِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٤﴾
آمَنَ الرُّسُلُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ
وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ
أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا
رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا
أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٦﴾
الْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿١﴾ نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ
مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٢﴾ مِن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ
وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِنَائِبِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٤﴾ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦١﴾ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٦٢﴾ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٣﴾ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٦٤﴾ الَّذِينَ قَالُوا لَهُمْ الْإِنْسَانُ قَدْ جُمِعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَرَادَهُمْ إِيْمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٦٥﴾ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٦٦﴾ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٦٧﴾

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَآخِلَتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٦٨﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقَعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ

فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَنَّهُ وَيُحَذِّرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ ﴿١٦٩﴾ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٧٠﴾ قُلْ إِنْ تَخْشَوْنَ مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْذَوْنَ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧١﴾ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٧٢﴾

♦ وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٧٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالْعُسْرَاءِ وَالْكَنُطُوبِ الْعَظِيمِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٧٤﴾ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَجْشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٥﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿١٧٦﴾

لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِهَايَتِ اللَّهِ شَيْئًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
 إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٩﴾ يَتْلَاهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبَرُوا وَصَابِرُوا
 وَرَاطِبُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢١٠﴾
 وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيَبْطُلَنَّ فَإِنْ أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ قَالِ
 قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٢١١﴾ وَلَئِنْ
 أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولُنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ
 مَوَدَّةٌ يَلَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٢١٢﴾ ♦ فَلْيَقْبَلِ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ
 يُقْتَلِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢١٣﴾
 وَمَا لَكُمْ لَا تُقْبَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ
 وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا
 وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴿٢١٤﴾ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا يُقْبَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقْبَلُونَ فِي سَبِيلِ
 الطَّاغُوتِ فَيَقْتُلُونَ أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٢١٥﴾

وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطِيْلًا سُبْحَنَكَ فَبِمَا عَذَابِ النَّارِ ﴿٢١٦﴾
 رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ
 ﴿٢١٧﴾ رَبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَءَامَنَّا
 رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿٢١٨﴾ رَبَّنَا
 وَءَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ
 الْوَعْدَ ﴿٢١٩﴾ فَلَمَسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِنْكُمْ
 مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْشِئُ بَعْضَكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ
 دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِ وَقُتِلُوا وَقَتِلُوا لَا كُفْرَانَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
 وَلَا دُخْلَ لَهُمْ جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
 وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿٢٢٠﴾ لَا يَغُرُّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي
 الْبِلَادِ ﴿٢٢١﴾ مَتَّعَ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٢٢﴾ لَكِنَّ
 الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
 تِلْكَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ ﴿٢٢٣﴾ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
 لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِيعِينَ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٦١﴾ إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْتًا وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ﴿١٦٢﴾ لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا تُخْذَنْ مِنْ عِبَادِكُمْ نَصِيبًا مُفْرُوضًا ﴿١٦٣﴾ وَلَا ضَلَّتْهُمْ وَلَا مَنِيَتْهُمْ وَلَا مَرَّتْهُمْ فَلْيَتَّبِعْكُنَّ عَازَانٍ أَلَا تَعْلَمُ وَلَا تُرْتَبِّحُ فَلَْيَغْفِرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانُ وَلِيًّا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ﴿١٦٤﴾ يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٦٥﴾ أُولَٰئِكَ مَأْوَنُهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيضًا ﴿١٦٦﴾

يَتَأَهَّلُ الْكِتَابُ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٦٧﴾ لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاثُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَى وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿١٦٨﴾

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّسْقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يُقْتَلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يَقْتُلُواكُمْ وَالْقُوا إِلَيْكُمْ أَلَسَلَّمَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿١٦٩﴾ سَتَجِدُونَ أَخْرَيْنَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلٌّ مَا رَدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِنْ لَّمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ أَلْسَلَّمَ وَيَكُفُّوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَٰئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿١٧٠﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ مَّجْرِمِينَ يَمْكُرُونَ بِمَا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٣٢﴾ وَإِذَا جَاءَهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٣٣﴾ فَمَنْ يَرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يَرِدْ أَنْ يَضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَانَمَا تَلْعَبُ فِى السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ أَلْرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٣٤﴾ وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذْكُرُونَ ﴿١٣٥﴾ لَهُمْ ذَاكُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٦﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَنْمَغْشِرُ الْجِنَّةَ قَدْ أَشْتَكَّرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا أَجَلَنَا الَّذِى أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٨﴾

وَكَذَلِكَ نُؤَلِّى بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٣٩﴾ يَنْمَغْشِرُ الْجِنَّةَ وَالْإِنْسَ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِى

وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِي وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيَّ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ ﴿١٤١﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٤٢﴾

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ ﴿١٤٣﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنَّ يُوحِى بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلِتَصْغَرِ إِلَيْهِ أَفِيدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرَضُوهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُونَ ﴿١٤٥﴾

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُؤْخِذَ إِلَىٰ أُولِيَآئِهِمْ لِيُجْدِلُوهُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٤٦﴾

وَقَالَ مَا تَهْذِكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَائِكَةً أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَا إِبْرَاهِيمُ لَكُمْ لِمَنِ النَّصِيبُ ﴿٢١﴾ فَذَلَّلَهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٢﴾

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾ أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٢٤﴾ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٥﴾

قَالُوا يَدْعُوا يَدْعُوا إِمَّا أَنْ نَلْقَىٰ إِمَّا أَنْ تَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرَجَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴿٢٧﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا

وَيُنذِرُكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٠﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِمَّنْ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿٣٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِذْكَ مِنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٤﴾ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿٣٥﴾ قَالَ فِيمَا أُغْوِيْنِي لِأَفْعِدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٣٦﴾ ثُمَّ لَا يَتَّبِعُهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿٣٧﴾ قَالَ أَخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٨﴾ وَيَتَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَنْجَارِ لِأَصْحَابِ الْوَادِ الْأُولَىٰ الْوَادِ الْأُولَىٰ خَيْرٌ مِنْ هَٰذَا الشَّجَرَةِ فَتَطَوَّلُوا بِهِمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٩﴾ فَتَكُونُوا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٤٠﴾ فَسَوْسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءِ إِلَهُمَا وَقَالَ مَا تَهْذِكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ

وَأَذْكُرَ رَبِّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنِ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٦﴾

وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الْعُلَاقَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنْ غَيْرَ
ذَاتِ الشُّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ
دَابِرَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ لِيَحِقَّ الْحَقُّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُجْرِمُونَ ﴿٢٨﴾ إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمُ
بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَوِّفِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ
بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا الْقَصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٠﴾
إِذْ يَغِيثُكُمُ النَّعَاسُ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُظْهِرَ كُمْ
بِهِ وَيَذْهَبَ عَنْكُمُ رَجَزُ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ
بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿٣١﴾ إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا
الَّذِينَ آمَنُوا سَأَلْنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَضْرِبُوا فَوْقَ
الْأَعْنَاقِ وَأَضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿٣٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٣٣﴾

هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٣٤﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾
فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿٣٦﴾ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِحْرَ بَنِي
إِسْرَءِيلَ ﴿٣٧﴾ فَقَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٨﴾ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٣٩﴾
إِنَّ وَلِيَّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿٤١﴾
وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا
يُبْصِرُونَ ﴿٤٢﴾ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٣﴾
وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٤﴾
إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا
هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٤٥﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَى ثُمَّ لَا يَقْصِرُونَ ﴿٤٦﴾
وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِم بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ
مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَافٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٤٧﴾
وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْءَانُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٨﴾

يُرْسُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٠﴾
 بَنَيْتَ اللَّهُ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 ﴿٥١﴾ لَا يَرْفُقُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿٥٢﴾
 فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي
 الدِّينِ وَتُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٣﴾ وَإِنْ تَكَفَّرُوا
 آيَمَنَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَتِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ
 إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَنَهُمُ يَتَّبِعُونَ ﴿٥٤﴾ أَلَا تَقْبَلُونَ
 قَوْمًا تَكَفَّرُوا آيَمَنَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرُّسُولِ وَهُمْ بَدَأُواكُمْ
 أَوَّلَ مَرَّةٍ أَنْتَخَوْتَهُمْ فَأَلَلَهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾
 قَتِلُواهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ
 صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى مَنْ
 يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٧﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُثْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ
 الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ
 وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٨﴾

ذَلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ﴿٥٩﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا
 لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا رَحَقًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ ﴿٦٠﴾ وَمَنْ يُولِهِمْ يُؤَمِّدْ
 ذُبْرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَى فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ
 وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٦١﴾ فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا
 رَمَيْتُ إِذْ رَمَيْتُ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا
 إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٣﴾
 إِنْ تَشْتَفِيحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفُتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ
 تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِتْنَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٤﴾
 وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي
 جَارٌّ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَ آيَاتَ الْفِتْنَانِ تَكَصَّ عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ
 إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦٥﴾
 كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ
 عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقْتَضَى لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
 الْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً

إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٦﴾ يَرِيدُونَ أَن يُعْلِفُوا نُورَ
 اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٥٧﴾
 إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ
 مَعَنَا فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا
 وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ
 عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ
 بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٩﴾ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٦٠﴾

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ
 وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٦١﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ
 فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٦٢﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن
 رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ أَللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ خُذْنِي إِذْ أَعْجَبْتُكُمْ كَثْرَتِكُمْ
 فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَصَافَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمُ
 مُدْبِرِينَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ أَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ
 وَأَنزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ
 ﴿٦٤﴾ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مَن بَعْدَ ذَلِكَ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٥﴾
 يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمَشْرِ كُؤُنْ نَحْسٌ فَلَا تَعْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ
 بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَإِن جَفَّتُمْ عُيْلَةٌ فَمِثْلَ قِسْفٍ يُغِيكُمُ اللَّهُ مِّن قَضِيَّةٍ إِن
 شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٦﴾ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ
 الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ
 مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ
 ﴿٦٧﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ
 ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِيهِمْ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ قَتَلْنَاهُمْ
 اللَّهُ أَمْئِنٌ يُؤْفَكُونَ ﴿٦٨﴾ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ
 اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمْ
الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُهُمْ
غَيْرَ تَنْبِيهِ ١٧

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَرَاذُلُ وَكُلُّ شَيْءٍ
عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ١٨ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ١٩ سَوَاءٌ
مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ
بِالنَّهَارِ ٢٠ لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
مَنْ أَمَرَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْيِرُ مَا يَقُومُ حَتَّىٰ يَغْيِرَ مَا بَأَنفُسِهِمْ وَإِذَا
أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ٢١
هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ أَلْبَرَقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُدْخِلُ السَّحَابَ
الْيَقَالَ ٢٢ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَأْتِكُمْ مِنْ
خَيْفِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ
يُجَادِلُونَ فِي آلِهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ٢٣

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ

تَفْتَرُونَ ٢٤ وَمَا ظُنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
إِنَّ اللَّهَ لَكَدُوفٌ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ٢٥
وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا
عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعُزُّبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ
٢٦ أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٢٧ الَّذِينَ
آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ٢٨ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ
لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٢٩

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَأَنْتَوْنِي بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ ٣٠ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَابُ قَالَ لَهُمْ
مُوسَىٰ أَتَقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ٣١ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ
بِهِ السَّحَابُ إِنَّ اللَّهَ سَيَبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يَصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ٣٢
وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ٣٣
وَيَنْقُومُ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أََرْضِ اللَّهِ وَلَا
تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ٣٤

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفِيلاً عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخَّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿١٢﴾ مُهْطِعِينَ مُقْبِعِينَ رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفِيدَتْهُمْ أَسْوَاقُهُمْ ﴿١٣﴾ وَأَذْرَ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ نَجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ ۖ أُولَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلِ مَا لَكُم مِّنْ زَوَالٍ ﴿١٤﴾ وَكَانَتْكُمْ فِي مَنَاسِكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ ﴿١٥﴾ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿١٦﴾ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿١٧﴾ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ﴿١٨﴾ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقْرَنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿١٩﴾ سَرَابِيلُهُمْ مِّنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ وُجُوهُهُمُ النَّارُ ﴿٢٠﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ ۖ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾ هَذَا بَلَدُ لُدٍّ وَلِيُنذِرُوا بِهِ ۖ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَلِيُنذِرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿٢٢﴾

الْقُلُوبِ ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسَنَ مَّغَابٍ ﴿٢٤﴾

﴿٢٥﴾ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِى اللَّهِ شَكٌّ فَأَطْرَقَتِ السَّمَوَاتُ وَكَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا مَن يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخَّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَن تَضَدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَثَرُوا بِسُلْطَانٍ ثَبِينٍ ﴿٢٦﴾ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَّحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾ وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ لِمَن خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿٣٠﴾ وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٣١﴾ مِّنْ وَرَآيِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ ﴿٣٢﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِغُهُ ۖ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِن وَرَآيِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿٣٣﴾

١٧ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿١٨﴾ نَبِيُّ
 عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٩﴾ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ
 ٢٠
 تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَرِيقٌ لَّهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ
 فَبُهِتُوا وَلَبَّيْهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا
 لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٢﴾ وَاللَّهُ
 أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً
 لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّتُسْقِيَهُمْ مِّمَّا
 فِي بَطْنِيهِ مِن بَيْنِ قَرَارٍ وَدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَائِبِغًا لِلشَّارِبِينَ ﴿٢٤﴾
 وَمِن ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي
 ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٥﴾ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّخْلِ أَنِ اتَّخِذِي
 مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ
 فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بَطْنِيهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ
 شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِّن صَلٰٓصِلٍ مِّن حَمَإٍ مَّسْنُونٍ
 ٢٨ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَٰجِدِينَ ﴿٢٩﴾
 فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾ إِلَّا إِبٰٓلِيسَ أَبٰى أَن يَكُونَ مَعَ
 السَّٰجِدِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ يٰٓإِبٰٓلِيسُ مَا لَكَ لَا تَكُونَ مَعَ السَّٰجِدِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ
 لَمْ أَكُن لِّأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتُهُ مِن صَلٰٓصِلٍ مِّن حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٣٣﴾ قَالَ
 فَخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَٰجِعٌ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٤﴾
 قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ﴿٣٥﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ
 ٣٦ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٧﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ
 لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٨﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ
 ٣٩ قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلٰى مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٠﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ
 عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَٰوِينَ ﴿٤١﴾ وَإِن جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٤٢﴾ لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْشُومٌ ﴿٤٣﴾
 إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٤﴾ أَذْخَلُوهَا بِسَلٰمٍ ؕ آمِينَ
 ٤٥ وَذَرَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِن غَلٍ إِخْوَانًا عَلٰى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ

مُسْتَوْرًا ①٥ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْءَانِ وَحْدَهُ وَلَوَّا عَلَى أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ①٦

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ
إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا ①٧

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ
خَلَقْتُ طِينًا ①٨ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَآخْتَبِكُنْ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ①٩ قَالَ أَذْهَبُ فَمَنْ
تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ②٠ وَاسْتَغْفِرْ مَنْ
اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِضُوئِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكُهُمْ
فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَنْسَادِ وَعِدْهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ②١
إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ
وَكَيْلًا ②٢

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِنَّ عَسَى اللَّيْلُ وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْءَانَ
الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ②٣ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ

مَّا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٌ وَلَنَجْزِيَنَّهُ
الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ②٤ مَنْ عَمِلَ
صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْشَأَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ
حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
②٥ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْءَانَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ②٦
إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ②٧
إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ②٨ وَإِذَا
بَدَّلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ②٩ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ③٠

وَأَنذِرْ الْقُرْءَانَ حَقًّا وَالْمُسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَلَا تُبْدِرْ تَبْدِيرًا ③١
إِنَّ الْمُبْدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ③٢

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْءَانَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ
عِوَجًا ۝ قِيمًا لِيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا لِمَنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ
الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ۝ مَنَّكَ فِيهِ أَبَدًا
۝ وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۝ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ
وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ۝
فَعَلَّكَ بَنِيعَ ثَقَفِكَ عَلَى عَائِسِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ
أَسَفًا ۝ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَتَاهُمْ أَحْسَنُ
عَمَلًا ۝ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ۝ أَمْ حَسِبْتَ
أَنْ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ۝ إِذْ أَوَى
الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا
رَشَدًا ۝ فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِتْرًا عَسَدًا ۝
ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيَّ الْجَرْيِينَ أَحْسَنُ لِمَا نُبْلُوا أَمَدًا
۝ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا
بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ۝ وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا

يَبْعَثُ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ۝ وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ
وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا
۝ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ۝
وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ
إِلَّا خَسَارًا ۝

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝
وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ۝
قُلْ ءَامِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى
عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ۝ وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ
رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ۝ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَسْكُونُونَ وَيَرْيَدُهُمْ خُشُوعًا ۝
قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ أَدْعُوا الرَّحْمَنَ أَيُّمَا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْخُسَى
وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝ وَقُلْ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الدَّلِيلِ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا ۝

السَّاعَةِ إِلَّا مَنْ آتَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ٨٧ وَقَالُوا آتَخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ٨٨ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ٨٩ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ٩٠ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ٩١ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ٩٢ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ٩٣ لَقَدْ أَخَصَّكُم بِعَدَّةٍ ٩٤ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ٩٥ إِنْ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ٩٦ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلَيْسَانِكَ لِيُبَيِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَنُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ٩٧ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِشُّ مِنْهُمْ مَنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ٩٨

فَقُولُوا فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ٩٩ قَالَ لَهُمْ مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُم بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مِنْ أَفْثَرَى ١٠٠ فَتَنَزَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى ١٠١ قَالُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقِكُمُ الْمُثْلَى ١٠٢

رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا سَطَطًا ١٠٣

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ١٠٤ الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ١٠٥ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا ١٠٦ ذَلِكَ جَزَاءُهمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَآتَخَذُوا ءَاتِيَّ وَرُسُلِي هُرُوا ١٠٧ إِنْ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ١٠٨ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ١٠٩ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفَذَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَذَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ١١٠ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ١١١

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤْوُهُمْ أَزْوَاجَهُمْ ١١٢ فَلَا تَعَجَّلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا ١١٣ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ١١٤ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرْدًا ١١٥ لَا يَمْلِكُونَ

الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ* وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا
 (١٠٦) يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا
 (١٠٧) يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ. عِلْمًا
 (١٠٨) * وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا (١٠٩)
 وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا
 هَضْمًا (١١٠) وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَضَرَفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ
 لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا (١١١) فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ
 وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ* وَقُلْ رَبِّ رُدِّي
 عِلْمًا (١١٢)

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى (١١٣)

قُلْ مَنْ يَكْلُوْكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرِّحْمَنِ بَلْ
 هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ (١١٤) أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ
 مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ
 (١١٥)

فَاجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَنْتَوُا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعْلَى (١١٦)
 قَالُوا يَبْمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى (١١٧) قَالَ
 بَلْ أَتَوْا قَبَاذًا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى
 (١١٨) فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةُ مُوسَى (١١٩) قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ
 الْأَعْلَى (١٢٠) وَالْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ
 سَجَرٍ وَلَا يَفْلِحُ السَّاجِرُ حَيْثُ اتَّيَّ (١٢١) فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِحْرًا قَالُوا
 عَامِتًا رَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى (١٢٢)

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا (١٢٣) كَذَلِكَ
 نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا (١٢٤) مَنْ
 أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَخِلُّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ خِلافاً (١٢٥) خِلَافَيْنِ فِيهِ وَتَاءَ لَهُمْ
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا (١٢٦) يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ
 يَوْمَئِذٍ زُرْقًا (١٢٧) يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا (١٢٨) نَحْنُ
 أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا (١٢٩)
 وَيَسْتَأْذِنُكَ مِنَ الْجِبَالِ فَتَقُلُّ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا (١٣٠) فَيَذَرُهَا
 قَاعًا صَفْصَفًا (١٣١) لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا (١٣٢) يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ

أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِندِنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ
 ٢٤ ﴿وَاسْمِعِلْ وَأَذْرِيسْ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ
 ٢٥﴾ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ٢٦
 وَذَا الثَّنُونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ
 أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ٢٧ فَاسْتَجَبْنَا
 لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ٢٨ وَذِكْرِيَا إِذْ
 نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ٢٩ فَاسْتَجَبْنَا
 لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَى وَأَصْلَحْنَاهُ لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ
 فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خاشِعِينَ ٣٠
 وَالَّتِي أَحْصَيْنَا فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً
 لِلْعَالَمِينَ ٣١ إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ٣٢
 يَتَّبِعُهَا النَّاسُ أَتَقُولُوا رَبُّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ٣٣ يَوْمَ تَرُودُهَا
 النَّارُ كُلُّ مَرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمَلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى
 النَّاسَ سُكَرَى وَمَا هُمْ بِسُكَرَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ٣٤ وَمِنْ

وَلَوْ طَاءَتْ ثَيْنَتُهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرِيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ
 الْخَبِيثَاتِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سُوءٍ فَذَسَقُوا ٣٥ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا
 إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ٣٦ وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ
 فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ٣٧ وَنَصْرَنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ
 كَذَبُوا بِتَائِيَتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سُوءٍ فَاعْرِضْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ٣٨ وَدَاوُدَ
 وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفِثَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ
 وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ٣٩ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا
 وَعِلْمًا وَنَحْنُ ذَاوُدَ الْجَبَالِ يُسَبِّحُنَ وَالطَّيْرُ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ٤٠
 وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِنُخْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ
 شَاكِرُونَ ٤١ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غَاصِقَةً تَجْرِي بِأَمْرِ رَبِّهِ إِلَى الْأَرْضِ
 الَّتِي بَنَى كُنَّا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ٤٢ وَمِنَ الشَّيَاطِينِ
 مَنْ يَغْوَصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا ذُوْنَ ذَالِكِ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ٤٣
 ♦ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَيْسَى مَسِينِ الطُّسْرِ وَأَنْتَ أَزْهَمُ
 الرَّاحِمِينَ ٤٤ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ

بِبَعْضِ أَهْدَمَتْ صَوَامِعَ وَبَيْعَ وَصَلَوَاتٍ وَمَسْجِدٍ يُذَكَّرُ فِيهَا
 اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿١٠﴾
 الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّهُمُ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا
 بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ غَنِيٌّ عَنِ الْأُمُورِ ﴿١١﴾

وَقُلْ رَبِّ اعْبُودْ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿١٢﴾
 وَاعْبُودْ بِكَ رَبَّ أَنْ يَخْضُرُونَ ﴿١٣﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَ
 أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿١٤﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا
 تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ
 يُبْعَثُونَ ﴿١٥﴾ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ
 وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٦﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٧﴾
 وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ
 خَالِدُونَ ﴿١٨﴾ تَلْفَحُ وَجُوهُهُمْ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالْعِخْلُونَ ﴿١٩﴾ أَلَمْ تَكُنْ
 عَائِيئًا تُنْفَخُ عَلَيْهِمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا عَلِّمْنَا
 شِقَوتَنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿٢١﴾ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ

النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مُرِيدٍ ﴿٢٢﴾
 كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مِنْ تَوَلَّاءَ قَاتِلِهِ يُضْلَهُ وَيَهْدِيهِ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢٣﴾
 ﴿٢٤﴾ هَذَانِ حَصَنَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ نِيَّاتٌ
 مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿٢٥﴾ يُضْهِرُ بِهِ مَا
 فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿٢٦﴾ وَلَهُمْ مَقْصِعٌ مِنْ حَدِيدٍ ﴿٢٧﴾ كُلَّمَا
 أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٢٨﴾
 إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
 تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا
 وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَهَذَا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ
 الْقَوْلِ وَهَذَا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ ﴿٣٠﴾

﴿٣١﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ
 كَفُورٍ ﴿٣٢﴾ أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتِّلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَالِمُونَ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَى
 نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٣٣﴾ الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِينِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا
 أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ

لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ وَيَضْرِبُ
 اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ فِي بُيُوتِ أَذْنِ اللَّهِ أَنْ
 تَرْفَعَ وَيَذْكُرَ فِيهَا أَسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٢٦﴾
 رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ
 الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَلَا يَبْصُرُ
 ﴿٢٧﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَرْيَدَهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ
 يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَغْمَلُهم
 كَسْرَابٍ بِقَيْعَةٍ يُخْسِبُهُ الظُّلُمَاتُ مَاءً حَسْبًا إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ
 شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِندَهُ فَوَقَّعَتْهُ حِسَابُهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٩﴾
 ♦ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَتِيكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا
 لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٣٠﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَتِيكَةَ
 لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حَجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٣١﴾ وَقَدِمْنَا
 إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ﴿٣٢﴾ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ

﴿٣٣﴾ قَالَ آخِذُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿٣٤﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي
 يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿٣٥﴾
 فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سَخِرَ بِهَا حَتَّى أَسْأَلْتُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضَحَكُونَ
 ﴿٣٦﴾ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٣٧﴾ قُلْ كُمْ
 لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَّةَ سَبْعِينَ ﴿٣٨﴾ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِّ
 الْعَادِينَ ﴿٣٩﴾ قُلْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَتَاكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 ﴿٤٠﴾ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿٤١﴾
 فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿٤٢﴾
 وَمَن يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِندَ
 رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٣﴾ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْنِي وَأَنْتَ خَيْرُ
 الرَّاحِمِينَ ﴿٤٤﴾

♦ اللَّهُ نُورٌ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِثْلِ نُّورٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ
 الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّي يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ
 مُّبَرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ

جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَهِنَ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١﴾
 قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لُمِنَ الْمُتَقَرَّبِينَ ﴿١٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ
 مُلقُونَ ﴿١٣﴾ فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعَصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ
 الْغَالِبُونَ ﴿١٤﴾ فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١٥﴾
 فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِحْرَ بَدِينِ ﴿١٦﴾ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾ رَبِّ
 مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٨﴾

الَّذِي خَلَقَ فَهُوَ يُهْدِينِ ﴿١٩﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا
 مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٢١﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ
 أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٢٣﴾ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْجَفْنِي
 بِالْعَصَلِجِينَ ﴿٢٤﴾ وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٢٥﴾ وَأَجْعَلْنِي
 مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٢٦﴾ وَأَغْفِرْ لِأَسِيئَاتِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الظَّالِمِينَ
 ﴿٢٧﴾ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٢٨﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٢٩﴾
 إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٣٠﴾ وَأَزَلَفْتِ الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾ وَبَرَزْتَ
 لِلْجَحِيمِ لِلْغَاوِينَ ﴿٣٢﴾ وَقِيلَ لَهُمْ أَتَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُعْبَدُونَ ﴿٣٣﴾ مِنْ دُونِ

يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٣٤﴾ وَيَوْمَ تَشَقَقُ السَّمَاءُ
 بِالسَّعْمِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا ﴿٣٥﴾ الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ
 وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٣٦﴾ وَيَوْمَ يَعْطَى الظَّالِمُ عَلَى
 يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٣٧﴾ يَسْوِئَلُ
 لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ﴿٣٨﴾ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ
 إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٣٩﴾ وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ
 إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٤٠﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا
 لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ﴿٤١﴾
 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً
 كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٤٢﴾ وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا
 جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٤٣﴾ الَّذِينَ يُخَسِّرُونَ عَلَى
 وُجُوهِهِمْ إِلَى جَهَنَّمَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٤٥﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ
 مُجْتَمِعُونَ ﴿٤٦﴾ لَعَلَّكُمْ تَشْهَعُ السَّحَرَةَ إِن كَانُوا هُمْ الْغَالِبِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا

السَّمَاءِ مَاءً فَادْبَحْنَا بِهِ حُدَابِقَ ذَاتِ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُثْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ أَوَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَلْعَنُ قَوْمَ يَعْدِلُونَ ۚ أَمِنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسٍ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ أَوَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَلْعَنُ قَوْمَ لَا يَعْلَمُونَ ۚ أَمِنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ أَوَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَلِيلًا مَا تَذْكُرُونَ ۚ أَمِنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتٍ أَلَسَ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ أَوَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ تَعْلَى اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ أَمِنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ أَوَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَلِيلٌ هَانُوا بِرَهْنِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ۚ

إِنْ هَذَا إِلَّا قُرْآنٌ يَنْقُضُ عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۚ

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ۚ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ

اللَّهُ هَلْ يَنْصُرُ وَنُكْمٌ أَوْ يَنْتَصِرُونَ ۚ فَكُفُّوا فِيهَا هُمْ وَالْعَاوُنَ ۚ وَجُنُودَ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ۚ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ۚ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۚ إِذْ تُسَوِّيْكُمْ بَرَبُ الْعَالَمِينَ ۚ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ۚ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ۚ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ۚ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۚ وَإِنْ رَبُّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۚ

هَلْ أَنتُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنْزَلُ الشَّيَاطِينُ ۚ تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ ۚ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ ۚ وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ۚ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ۚ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ۚ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ۚ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ۚ

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۗ اللَّهُ خَيْرُ أَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ أَمِنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٦﴾
 إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخِشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ ﴿٥٧﴾ بِمَغْفِرَةٍ
 وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا
 وَءَأْتَرَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿٥٩﴾

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ ۖ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٦٠﴾
 قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٦١﴾ الَّذِي جَعَلَ
 لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِّنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٦٢﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ ۖ وَهُوَ الْخَلَّاقُ
 الْعَلِيمُ ﴿٦٣﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ ۖ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٤﴾
 فَسُبْحَنَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٦٥﴾

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ﴿٦٦﴾ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ﴿٦٧﴾ فَالَّتِي لَبَّيْتَ بِذِكْرِ
 ﴿٦٨﴾ إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ﴿٦٩﴾ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
 وَرَبُّ الْمَشْرِقِ ﴿٧٠﴾ إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَكِبِ ﴿٧١﴾
 وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ﴿٧٢﴾ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْأَعْلَىٰ
 وَيُقَدِّفُونَ مِّنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴿٧٣﴾ دُخُورًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ﴿٧٤﴾

بَيْنَكُمْ مَوَدَّةٌ وَرَحْمَةٌ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٥﴾ وَمِنَ
 ءَايَاتِهِ ۖ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَخْلَفَ الْمَآسِي ۖ وَمِنَ ءَايَاتِهِ ۖ مَتَابُكُمْ بِاللَّيْلِ
 ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾ وَمِنَ ءَايَاتِهِ ۖ مَتَابُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 وَأَبْتِغَاؤُكُمْ مِّنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٧﴾

وَمِنَ ءَايَاتِهِ ۖ يَرْيَكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ
 بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾ وَمِنَ
 ءَايَاتِهِ ۖ أَن تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ۚ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ
 إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٦٩﴾ وَلَهُ ۖ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ ۖ
 قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ۚ
 وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٧١﴾

يَس ۚ وَالْقُرْءَانِ الْحَكِيمِ ﴿٧٢﴾ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٣﴾ عَلَىٰ صِرَاطٍ
 مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٤﴾ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٧٥﴾ لَتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ ءَابَاؤُهُمْ
 فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿٧٦﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧٧﴾ إِنَّا
 جَعَلْنَا فِي أَعْيُنِهِمْ غَشَاقًا فَهُمْ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ﴿٧٨﴾ وَجَعَلْنَا
 مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٧٩﴾

﴿وَيَقُومَ مَا لَيْسَ أَدْعَاكُمْ إِلَى الْحَيَاةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ﴾ (١١)
 تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ
 إِلَى الْغَيْرِ الْغَيْرِ (١٢) لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لِي دَعْوَةٌ
 فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ
 أَصْحَابُ النَّارِ (١٣) فَسَتَذَكَّرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفِضُ أَمْرِي إِلَى
 اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ (١٤) فَوَقَّعَ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا وَخَاقٍ
 يُقَالُ فِرْعَوْنٌ سُوءَ الْعَذَابِ (١٥) النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا
 وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ
 (١٦) وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا
 كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ (١٧) قَالَ
 الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ (١٨) وَقَالَ
 الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ
 (١٩) قَالُوا أَوْ لَمْ تَكُنْ تَدْعُونَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَى قَالُوا فَادْعُوا
 وَمَا دَعَاؤُا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ (٢٠) إِنَّا لَنَنْظُرُ
 رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ (٢١)

إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ (٢٢)
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
 فَسَلَكَهُ يَنْبِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا
 أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطْبًا إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَذِكْرًا لَأُولِي الْأَلْبَابِ (٢٣) أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ
 عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ لِلنَّفْسِئَةِ قُلُوبُهُمْ مَنْ ذَكَرَ اللَّهَ أَوَّلَتِكَ
 فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (٢٤) اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَابٍ
 تَقَشِعُ عَنْهُ جُلُودَ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى
 ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ
 مِنْ هَادٍ (٢٥)

وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا يَتَّبِعُونَ أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ (٢٦) يَتَقُومُ إِنَّمَا
 هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتْنَعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ (٢٧) مَنْ عَمِلَ
 سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَذْنَى وَهُوَ
 مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ (٢٨)

مُهْتَدُونَ ﴿٢٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ
فِيئْسَ الْقَرِينُ ﴿٢٨﴾

إِنْ شَجَرَتِ الْأَعْصُمُ ﴿٢٩﴾ طَعَامٌ إِلَّا هِيَمْ ﴿٣٠﴾ كَأَلْمُهْلِ يَغْلَىٰ فِي الْأَنْطُونِ
﴿٣١﴾ كَغَلَى الْحَمِيمِ ﴿٣٢﴾ خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٣٣﴾
ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٣٤﴾ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْكَرِيمُ ﴿٣٥﴾ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٣٦﴾

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا
أَصْبَحُوا فَلَإِنَّ فُطِحَ وَلُوا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ ﴿٣٧﴾ قَالُوا يَنْقُومَنَا إِنْ
سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ
وَالْإِلَىٰ طَرِيقِ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٨﴾ يَنْقُومَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا
بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٩﴾ وَمَنْ لَا
يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَعْزِ بِخَلْقِهِنَّ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ
﴿٤١﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ
عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ لَا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي
كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ نَحْنُ أَوْلِيَآؤُكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُنَّ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٤٣﴾ نَزَّلًا
مِّنْ غُفُورٍ رَّحِيمٍ ﴿٤٤﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ
صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٤٥﴾ وَلَا تَسْتَوِی الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ
أَدْفَعُ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ
﴿٤٦﴾ وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا ذُو حُظٍّ عَظِيمٍ ﴿٤٧﴾
وَإِنَّمَا يَنْزَغُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
﴿٤٨﴾

وَمَنْ يَعِشْ عَنِ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقِيطَ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ
لَهُ قَرِينٌ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّهُمْ لَيُضِلُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ

رَّحِيمٌ ① وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أَوْلِيَّكَ أَعْظَمُ
دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتْلُوا وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحَسَنَ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ②

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ③ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ
أَنْفُسُهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ④ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ
الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ⑤ لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ
عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ
نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ⑥ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
عَلِيمُ الْغُيُوبِ وَالشَّهَادَةُ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ⑦ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ
سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ⑧ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ⑨

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑩

سُبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑪ لَهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُخَيِّبُ وَيُعِيبُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑫
هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ⑬ هُوَ
الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ
يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا
يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ⑭
لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ⑮ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ
فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
⑯ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلِفِينَ
فِيهِ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ⑰
وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرُّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِمُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ
مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ⑱ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ ءَايَاتٍ
بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ

قُلْ يَتَّيِّهُوا الْكُفْرَ ۚ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ① وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ② وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ③ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ④
لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ⑤

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ① وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ② فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ ۚ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ③
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ① اللَّهُ الصَّمَدُ ② لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ③ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ④

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ① مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ② وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ③ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ④ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ⑤
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ① مَلِكِ النَّاسِ ② إِلَهِ النَّاسِ ③ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ④ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ⑤ مِنَ الْغِيْثِ وَالنَّاسِ ⑥

قُلْ أَوْحَى إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ ① فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا ② يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۚ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ③ وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ④ وَأَنَّهُ كَانَ يَتَقُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ سَطَطًا ⑤ وَأَنَا ظَنُّنَا أَنَّ لَنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ⑥ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ⑦ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنَّ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ⑧ وَأَنَا كُنَّا لَمُتَنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْتَثِقَةً حَرًّا شَدِيدًا وَشُهَبًا ⑨ وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلشَّمْعِ ۖ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا ⑩ وَأَنَا لَا نَذَرُ أَشْرًا لِّرَبِّ يَمْنُ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ⑪

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ① وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ② وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ③ يَوْمَئِذٍ تُخْبِتُ أَخْبَارَهَا ④ إِنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ⑤ يَوْمَئِذٍ يُصْدَرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لَّا يُرَوُّا أَعْمَلُهُمْ ⑥ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ⑦ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ⑧

تَحَصَّنْتُ بِذِي الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ، وَاعْتَصَنْتُ بِرَبِّ الْمَلَكُوتِ،
وَتَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الْبَاقِي الدَّائِمِ الَّذِي لَا يَمُوتُ. اَللَّهُمَّ فِينِي
وَاصْرِفْ عَنِّي الْأَذَى إِلَيْكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، إِلَّا جَابَةَ
حَدِيرٌ، يَا نِعْمَ الْمُغِيثُ وَ نِعْمَ الْمُجِيرُ وَ نِعْمَ الْمُعِيدُ وَ نِعْمَ
الْمَوْلَى وَ نِعْمَ النَّصِيرُ. تَحَصَّنْتُ بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ (اعْتَصَنْتُ
بِاللَّهِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ وَ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَ
لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ). اَللَّهُمَّ فِينِي وَاصْرِفْ عَنِّي وَعَنْ أَهْلِي
وَمَالِي وَزَوْجِي وَ ذُرِّيَّتِي الْأَذَى إِلَيْكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ. تَحَصَّنْتُ بِاللَّهِ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاءَ بِلَا عَمَدٍ. تَحَصَّنْتُ بِاللَّهِ
الَّذِي بَسَطَ الْأَرْضَ عَلَى مَاءٍ فَحَمَدٌ. تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ الَّذِي
خَلَقَ الْخَلْقَ وَأَحْصَاهُمْ عَدَدًا، اسْتَعَنْتُ بِاللَّهِ الَّذِي رَزَقَ الْخَلْقَ
وَلَمْ يَنْسَ مِنْهُمْ أَحَدًا، تَحَصَّنْتُ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ
إِبْلِيسَ وَ جُنُودِهِ، وَمِنْ شَرِّ شَيَاطِينِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ، وَمِنْ شَرِّ
كُلِّ مُعَلَّنٍ وَ مُسِيرٍ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَظْهَرُ بِاللَّيْلِ وَيَكْمُنُ بِالنَّهَارِ وَ
مِنْ شَرِّ مَا يَظْهَرُ بِالنَّهَارِ وَيَكْمُنُ بِاللَّيْلِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يُنْزَلُ
مِنَ السَّمَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الْأَرْضِ

وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ
طَوَارِقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ. تَحَصَّنْتُ
بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ الْأَشْرَارِ وَ شَرِّ الْأَخْطَارِ وَ شَرِّ
الْأَمْرَاضِ وَ شَرِّ الْحُسَادِ وَ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ لَا أُطِيقُ شَرَّهُ، وَمِنْ
شَرِّ إِبْلِيسَ وَ جُنُودِهِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَلَتْ أَحَدًا بِنَاصِيَتِهَا، إِنَّ
رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ. آمَنْتُ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَخُدَّهَ
وَكَفَرْتُ بِالْحَيْثِ وَالطَّاغُوتِ وَاعْتَصَنْتُ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى
لَا انْقِصَامَ لَهَا، وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ. حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَفَى، سَمِعَ اللَّهُ
مَنْ دَعَا، لَيْسَ وَرَاءَ اللَّهِ مَرْمَى. حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، حَسْبُنَا
الرَّبُّ مِنَ الْعِبَادِ، وَحَسْبُنَا الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِ، حَسْبُنَا الرَّزَاقُ
مِنَ الْمَرْزُوقِ، حَسْبُنَا اللَّهُ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ
يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ وَهُوَ يُغِيثُ وَلَا يُغَاثُ، وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ
عَلَيْهِ. حَسْبُنَا اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا وَهُوَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ. تَحَصَّنْتُ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مِنْ هَمَزَاتِ وَ
نَزَعَاتِ الشَّيَاطِينِ. تَحَصَّنْتُ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مِنْ أَزَاتِ
وَاسْتَفْزَازَاتِ وَاسْتِهْوَاعَاتِ الشَّيَاطِينِ. تَحَصَّنْتُ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

وَبَاءٍ وَشَرٍّ وَشَقَاءٍ عَنِّي وَعَنْ أَهْلِي وَمَالِي وَعَنْ زَوْجِي وَذُرِّيَّتِي
وَعَنْ حَمِيعِ الْمُسْلِمِينَ بِأَلْفِ أَلْفٍ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ. حَصَّنْتُ نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَزَوْجِي وَذُرِّيَّتِي بِاللَّهِ
الْحَيِّ الْقَيُّومِ.

ZAŠTITA MJESTA

Učenje sure El-Bekare na tom mjestu od strane neke osobe ili puštanje snimka iste svakodnevno ili najmanje jednom u tri dana, jer nas Allahov poslanik izvještava da sura El-Bekare tjera šejtana.

U sahih hadisu koji Sehl prenosi od svoga oca a on od Ebu Hurejreta stoji da je Božji poslanik rekao: "Ne pretvarajte svoje kuće u grobove. Šejtan bježi od kuće u kojoj se uči sura El-Bekare". Prenosi ga Muslim u Knjizi o namazu musafira pod brojem 212.

UPOZORENJA, OBRAZLOŽENJA, POJAŠNJENJA I UPUTE

Islamski učenjaci se slažu da nije dozvoljeno liječiti ovu vrstu bolesti drugim načinima osim onih utemeljenih na Kur'anu i Sunnetu. Stoga muslimanu nije dozvoljeno da se obraća nemuslimanima ili onima koji slijede krivo

مِنْ تَرْبِيعٍ وَتَحْزِينٍ الشَّيَاطِينِ. تَحَصَّنْتُ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مِنْ
إِغْوَاءٍ وَإِضْلَالٍ وَتَحْيِيلِ الشَّيَاطِينِ. تَحَصَّنْتُ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
مِنْ نَسْيَانٍ وَنَيْبِيسٍ وَتَخْوِيفِ الشَّيَاطِينِ.

تَحَصَّنْتُ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مِنْ تَرْوِيعٍ وَتَفْزِيعِ
الشَّيَاطِينِ. تَحَصَّنْتُ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مِنْ صَرَعٍ وَصُدَاعٍ
وَصُدُودِ الشَّيَاطِينِ. تَحَصَّنْتُ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مِنْ خُبْثٍ
وَحَبَائِثِ الشَّيَاطِينِ. تَحَصَّنْتُ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مِنْ مَكْرِ
وَمَكَايِدِ الشَّيَاطِينِ. تَحَصَّنْتُ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مِنْ وَسْوَاسٍ
وَمَسٍّ وَسُلْطَانِ الشَّيَاطِينِ وَأَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ أَنْ
يَحْضُرُونِ. تَحَصَّنْتُ بِاللَّهِ وَاعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
إِلَهُنَا وَإِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ. وَاسْتَعِثْتُ بِاللَّهِ وَاسْتَعِذْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ إِلَهُنَا وَإِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ. وَاسْتَعِثْتُ بِاللَّهِ وَاسْتَحَرْتُ بِاللَّهِ
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُنَا وَإِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ. وَاسْتَنْصَرْتُ بِاللَّهِ
وَاسْتَرْحَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُنَا وَإِلَهُ كُلِّ
شَيْءٍ. وَاسْتَهْدَيْتُ بِاللَّهِ وَاسْتَشْفَيْتُ بِاللَّهِ وَاسْتَعْنَيْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا
إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُنَا وَإِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ. وَاسْتَدْفَعْتُ كُلَّ إِبْدَاءٍ وَبَلَاءٍ وَ

أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ وَبِسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ الطَّرِيدِ الْمُرِيدِ النَّعِيمِ مِنْ نَفْعِهِ وَنَعْمِهِ وَهَمَزِهِ .

أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَعَظَمَتِهِ وَقُدْرَتِهِ وَسُلْطَانِهِ وَجَبَرُوتِهِ مِنْ شَرِّ إِبْلِيسَ وَجُنُودِهِ ، وَمِنْ شَرِّ شَيَاطِينِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ مُغْلِبٍ وَمُغْتَبِ ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَظْهَرُ بِاللَّيْلِ وَيَكْتُمُ بِالنَّهَارِ ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ، وَمِنْ شَرِّ طَوَارِقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ بَارِعُهُ .

أَعُوذُ بِوَجْهِهِ اللَّهِ الْعَظِيمِ الَّذِي لَا شَيْءَ أَعْظَمَ مِنْهُ ، وَبِعِزَّةِ اللَّهِ الَّتِي لَا تَرَامُ وَلَا تُصَامُ ، وَبِسُلْطَانِ اللَّهِ الْعَبِيدِ تَخْتَجِبُ وَأَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الظَّاهِرَاتِ الطَّاهِرَاتِ الْمُبَارَكَاتِ الرَّكَائِبَاتِ الَّتِي لَا يَجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ . وَأَعُوذُ بِأَسْمَاءِ اللَّهِ الْحُسْنَى وَأَعُوذُ بِأَسْمَاءِ اللَّهِ الْعَظُمَى مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَمِنْ شَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ شَرِّ إِبْلِيسَ وَجُنُودِهِ ، وَمِنْ شَرِّ شَيَاطِينِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ وَمِنْ شَرِّ مُغْلِبٍ وَمُغْتَبِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَظْهَرُ بِالنَّهَارِ وَيَكْتُمُ بِاللَّيْلِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَكْتُمُ بِالنَّهَارِ وَيَظْهَرُ بِاللَّيْلِ ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ فِيهَا ، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الْأَرْضِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ لَا أَطِيقُ شَرَّهُ ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ ، اللَّهُ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ، وَمِنْ شَرِّ الْأُمْتَرَارِ وَشَرِّ الْأَحْطَارِ وَشَرِّ الْأَفْرَاصِ إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِنُورِ وَجْهِهِ الْكَرِيمِ الَّذِي لَشَرَفَتْ لَهُ الظُّلُمَاتُ وَصَلَحَ عَلَيْهِ أَمْرُ النَّبِيِّ وَالْآخِرَةِ أَنْ يَنْزِلَ بِي سَخَطُكَ أَوْ يَخْلُقَ عَلَيَّ غَضَبَكَ لَكَ الْعُتْبَى حَتَّى تَرْضَى وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ .

أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ مِنْهُ سَيِّدُنَا مُحَمَّدٌ وَعِيسَى وَمُوسَى وَإِبْرَاهِيمُ الَّذِي وَفَى ، وَأَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ شَرِّ السَّاعَةِ وَالْهَامَةِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ عَيْنٍ لَامَةٍ .

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْطَانٍ مُرِيدٍ وَمِنْ بَعْثِ كُلِّ خَبِيرٍ

vjerovanje, jerer to, sa jedne strane, dovodi u pitanje njihov iman, a s druge strane ih stavlja na još veće duševne patnje. Nije dozvoljeno liječiti se riječima ili radnjama koji nisu vjerom predviđeni; vjera to zabranjuje i osuđuje i griješnima proglašava i one koji se liječe i one koji liječe i zagovaraju takve načine.

Zabludjeli varalice dovode u zabludu i druge, jer niti imaju pameti niti vjere, pa neznalice zavode stvarajući kod njih uvjerenje da znaju gajb, a gajb zna samo Allah, i obmanjuju ih da pomoću šejtana ostvaruju svoje nakane, nanoseći štetu ili donoseći korist, te tako bespravno jedu tuđe imetke, zavode ljude i izvode ih iz vjere.

Postoje različiti načini takvih opsjenarskih radnji, kao npr. mazanje krvlju različitih životinja koje nisu zaklane u ime Allaha, posjećivanje turbeta i grobnica, izgovaranje različitih imena koja se odnose na prokletog šejtana, što su sve radnje koje predstavljaju očiti širk i kufr.

U vidove potčinjavanja šejtana spada i hipnoza, gatanje u findžan, mjerenje tragova, astrologija, gatanje u pijesku, kartama i slično.

Da bi neko mogao potčiniti šejtana u slične svrhe, prvo mora nedvosmisleno poreći vjerovanje u Allaha i umiljavati se i približavati svome obožavanome, tj. šejtanu, djelima koja predstavljaju griješenje i kufr u odnosu na Milostivog Allaha.

BISMILLAHI

(Napomena: Ova dova za ozdravljenje glasi ovako ako je uči sam bolesnik. Ako mu je uči neko drugi, onda treba izmijeniti lice i rod. Primjer je u tekstu dove dat u zagradi: Umjesto svakog "ni" na kraju riječi, treba staviti "ke" ako se uči muškoj osobi, odnosno "ki" ako se uči ženskoj osobi.)

بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيَنِي

(بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيَكْ - بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيَكْ)

— بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيَنِي مِنْ كُلِّ ذَا يُؤْذِينِي .

— بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيَنِي مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ يُؤْذِينِي .

— بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيَنِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَشَقَاءٍ يُشَقِّينِي .

— بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيَنِي مِنْ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَافِدٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ .

— بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيَنِي مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ سِحْرِ مَاجِرٍ أَوْ عَمَلٍ غَامِلٍ .

— بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيَنِي مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ مَكْرٍ مَاجِرٍ أَوْ كَيْدٍ كَائِدٍ .

— بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيَنِي مِنْ شَرِّ السَّعَاتِ فِي الْعَمَلِ .

— بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيَنِي مِنْ شَرِّ حَافِدٍ إِذَا حَفَدَ .

— بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيَنِي مِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ .

— بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيَنِي مِنْ شَرِّ مَاجِرٍ إِذَا سَجَرَ .

— بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيَنِي مِنْ شَرِّ غَامِلٍ إِذَا عَمَلَ .

— بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيَنِي مِنْ شَرِّ مَاجِرٍ إِذَا مَكَرَ .

— بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيَنِي وَاللَّهُ يَرْعَانِي وَاللَّهُ يَخْفِيَنِي .

— بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيَنِي وَاللَّهُ يُخَيِّرُنِي وَاللَّهُ يُعَافِيَنِي .

— بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيَنِي وَاللَّهُ يُجَنِّبُنِي وَاللَّهُ يَقْوِيَنِي .

— بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيَنِي وَاللَّهُ يَصْرِفُنِي وَاللَّهُ يَشْرِيَنِي .

— بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيَنِي وَاللَّهُ يَجْزِيَنِي وَاللَّهُ يَرْزُقُنِي .

— بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيَنِي وَاللَّهُ يُغْنِيَنِي وَاللَّهُ يُجْزِيَنِي .

— بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيَنِي وَاللَّهُ يُعِينُنِي وَاللَّهُ يُعِزُّنِي .

— بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيَنِي وَاللَّهُ يَعْصِمُنِي وَاللَّهُ يَخْصِمُنِي .

— بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيَنِي وَاللَّهُ يَحْفَظُنِي وَاللَّهُ يَحْرُسُنِي وَاللَّهُ يَحْمِيَنِي .

عَبِيدُ .

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَةٍ .

أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ الْحَيَّةِ وَالْعَقْرَبِ ، وَمِنْ شَرِّ أَسَدٍ وَأَسَدٍ ، وَمِنْ شَرِّ سَاكِنِ الْبَلَدِ وَمِنْ شَرِّ وَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذَا نَبَةٍ اللَّهُ أَحَدٌ يَنْصِتُهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ .

أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ الْأَمْرِ وَمِنْ شَرِّ الصَّدْرِ وَمِنْ شَرِّ الْعَقْلِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَخْيَا وَالْمَعَاتِ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحُزْنِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكِبَرِ وَالْخَلَلِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ إِلَّا إِلَيْكَ ، وَمِنَ الْكُلِّ إِلَّا لَكَ ، وَمِنَ الْخَوْفِ إِلَّا بِكَ ، وَمِنَ الْخَوْفِ إِلَّا بِكَ ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَقُولَ زُورًا أَوْ أَغْشَى فُجُورًا أَوْ أَكُونَ بِكَ مَعْرُورًا ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ سَمَانَةِ الْأَعْدَاءِ وَعَصَاةِ الدَّاءِ وَخِيْبَةِ الرَّجَاءِ وَزَوَالِ النِّعْمَةِ وَهَجَاءِ النِّعْمَةِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الْخَلْقِ وَهَمِّ الرِّزْقِ وَسُوءِ الْخَلْقِ وَكَأَنَةِ الْمُنْتَظَرِ وَسُوءِ الْمُنْغَلَبِ فِي الْعَالِ وَالْأَهْلِ وَالْوَلَدِ ، وَأَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ كُلِّ مُنْكَرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ .

أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ الْخَافِيَيْنِ وَالْحَاسِدِينَ وَالْمَاجِرِينَ وَالشَّاطِطِينَ وَالْأَبَالِيْسِ .

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ الْعَاهِرَاتِ الْعَلِيَّاتِ الْمُبَارَكَاتِ الرَّكَابَاتِ الَّتِي لَا يَجَاوِزُهَا بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِقَابِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ وَزَعَاتِ الشَّيَاطِينِ وَمِنْ أَرْبَابِ السَّمَوَاتِ وَاسْتِهْوَاءَاتِ الشَّيَاطِينِ ، وَمِنْ إِغْوَاءِ وَإِضْلَالِ وَتَحْيِيلِ الشَّيَاطِينِ ، وَمِنْ نَشْيَانٍ وَنَيْبَسٍ وَتَخْوِيفِ الشَّيَاطِينِ ، وَمِنْ تَرْيِينِ وَتَخْزِيرِ الشَّيَاطِينِ ، وَمِنْ تَرْوِيعِ وَتَفْرِيعِ الشَّيَاطِينِ وَمِنْ صَرْعٍ وَصُدَاعٍ وَصُفُودِ الشَّيَاطِينِ ، وَمِنْ خَبَائِثِ الشَّيَاطِينِ وَمِنْ وَسَاوِسٍ وَمِنْ سُلْطَانِ الشَّيَاطِينِ ، وَمِنْ مَكْرٍ وَمَكَايِدِ الشَّيَاطِينِ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ .

UVJETI ZA DJELOTVORNOST LIJEČENJA

Liječenje će biti djelotvorno samo pod sljedećim uvjetima:

1. Potpuno potčinjavanje svim Allahovim naredbama a izbjegavanje svega zabranjenog do krajnjih granica vlastitih mogućnosti. To se postiže samo iskrenom odanošću Allahu dž.š. Onoga ko to postigne, šejtan ne može, po vlastitom priznanju, zavesti (Hidžr, 39-40).
2. Postizanje stepena potpune potčinjenosti i robovanja samo Allahu dž. š. To se postiže putem četiri stvari:
 - Tjelesno robovanje (ibadet): namaz, post, ruku', sedžda, hadž, tavaf.
 - Imovinsko robovanje: kurban, zavjet, zekat, sadaka.
 - Srčano robovanje: skrušenost i smjernost, poniznost, ljubav, predanost, uzdanje, strah, nada, strahopoštovanje.
 - Verbalno robovanje: zaklinjanje, traženje pomoći, dova i traženje zaštite.
3. Insistiranje na džematu (zajednici i zajedništvu), a ono se očituje na dva načina: na planu vjerovanja slijediti većinu i srcem i tijelom biti sa sljedbenicima istine, ma gdje oni bili.
4. Vođenje brige o klanjanju u džematu, ako je riječ o farzu u džamiji, a ako je u pitanju nafila u kući, jer Poslanik veli: "O ljudi, klanjajte u svojim kućama, jer je najbolji čovjekov namaz onaj koji obavi u kući, izuzev propisanih namaza"¹⁶.

¹⁶ Prenosi ga En-Nesâi. El-Albanî ga ocjenjuje kao sahih u djelu "Sahihut terğib" (I/178).

5. Klanjanje što više nafila u kući, kao npr. sunneta koji se obavljaju uz propisane namaze, salatudduha, kijamullejl, vitra i drugih.
6. Pridržavanje Kur'ana i Sunneta predstavlja zaštitu od šejtana.
7. Traženje pomoći od Allaha protiv šejtana, jer ga je On stvorio, pa ga samo On i može od nas odvratiti i zaštititi nas od njega.
8. Traženje zaštite kod Allaha od šejtana i to u sljedećim situacijama:
 - a) Kada imamo osjećaj da nas šejtan salijeće,
 - b) Prilikom počinjanja učenja Kur'ana,
 - c) Prilikom stupanja u namaz,
 - d) U ljetnji,
 - e) Prilikom čuvenja psećeg laveža i magarećeg revanja,
 - f) Pred ulazak u nužnik.
9. Ustrajavanje na učenju Poslanikovih ﷺ dova u svim situacijama. Ako nismo naučili te dove, onda smo dužni spominjati barem Allahovo ime dok ih ne naučimo.
10. Zaštita porodice i imetka, a ona se postiže redovnim učenjem šerijatom predviđenih zaštita: Poslanikovih ﷺ dova i 10 ajeta iz sure El-Bekare: četiri prva, Ajetul-kursije i dva nakon nje, te tri posljednja. Ibn Mes'ud veli: "Ko ih prouči, njemu niti njegovoj čeljadi se toga dana neće primaknuti šejtan niti bilo šta što mu nije po volji, a kada se prouče ludome, doći će sebi". Za tzv. "mu'avvizât" – sure El-Ihlâs, El-Felek i En-Nâs Poslanik ﷺ veli: "Ko prouči tri puta 'Kul huvallâhu' i 'Mu'avvizetejni' (El-Felek i En-Nas) kada omrkne i kada osvane, zaštitit će ga od svega".

11. Čuvanje pogleda od svega zabranjenog: gledanja golotinje i gledanja muslimana sa mržnjom, srdžbom, zavidnošću i omalovažavanjem i sl.
12. Čuvanje jezika: od suvišnih riječi i besposlica, neistina, svađe, psovke i ružnih riječi, kletvi, pa makar se radilo i o nevjerniku, vrijeđanja mrtvih, jer Poslanik ﷺ veli: "Ne psujte mrtve, oni su otišli u ono što su sebi pripremili"¹⁷, optuživanja vjernika za kufr, jer je to u tom slučaju jedan od njih dvojice, pretjerane šale, ruganja, izdavanja tajni, zatim čuvanje jezika od laži, ogovaranja, prenošenja tuđih riječi, dvoličnjaštva, otkrivanja svojih bračnih tajni, pjevanja, zaklinjanja bilo čime mimo Allaha, lažnog svjedočenja, prigovaranja nakon poklona, lažne zakletve, spletkarenja ili traženja pomoći mimo Allaha.
13. Čuvanje stomaka: od jedenja kamate, mita, novca zaradenog prodajom pasa ili prostitucijom, od jedenja jetimskog imetka, jedenja sumnjivih i zabranjenih stvari i prejedanja.
14. Čuvanje spolnih organa: od bluda, homoseksualizma, sodomije, općenja sa ženom za vrijeme menzesa (hajza), lezbijstva ili samozadovoljavanja.
15. Čuvanje ruku: od šejtanskog podstrekanja, jer Poslanik ﷺ veli: "Neka niko od vas ne upire oružje u svoga brata, jer ne zna da ga šejtan može taknuti u ruku pa da padne u vatrenu jamu". Nadalje, ruke treba čuvati od ubistva, rukovanja sa ženama sa kojima je to zabranjeno činiti, stavljanja zlatnog nakita (ovo se odnosi na muškarce) i kockanja.

¹⁷ Prenosi ga Buharija (2/258 u "Fethu").

16. Često i mnogo učenje Kur'ana.
17. Čišćenje kuće od Iblisovog glasa (muzike), krstova, slika, kipova i pasa.
18. Predavanje Allahovoj odredbi.
19. Abdest, jer je on oružje vjernika.
20. Čista srca upućivati dovu Allahu i predati mu se u potpunosti.
21. Umjerenost u emocijama: strahu, ljutnji ili žalosti i stalna prisebnost.
22. Čuvanje od stvari koje šejtanu omogućavaju pristup: neznanja, ljubavi prema dunjaluku, pretjerane nade, pohlepe, škrtosti, oholosti, hvalisavosti, licemjerja, umišljenosti, slijeđenja prohtjeva, lošeg mišljenja o drugima, omalovažavanja muslimana, potcjenjivanja grijeha, osjećaja sigurnosti od Allahove kazne i gubljenja nade u Allahovu milost, neka nas Allah od svega toga sačuva.

NEKI POSLANIKOVI ﷺ ZIKROVI I DOVE

ŠTA SE UČI UJUTRO?

"Ko deset puta nakon sabaha, savijenih nogu, prije nego što progovori bilo šta drugo rekne:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

biće mu upisano deset dobrih djela a izbrisano deset loših i podignuto deset deredža, a tog dana će biti u zaštiti od svega lošega i biće sačuvan od šejtana. Nijedan grijeh osim širka

tog dana ne može ga zadesiti," Hasen hadis, a u nekim zbirkama sahih.

Poslanik ﷺ je rekao: "Kada završiš akšam reci sedam puta:

اللَّهُمَّ اجْزِنِي مِنَ النَّارِ

Ako, nakon što to rekneš, te noći umreš, biće ti pisano da budeš pošteđen džehennemske vatre. Kada klanjaš sabah reci isto to, i ako tog dana umreš bićeš pošteđen džehennemske vatre".

Poslanik ﷺ je nakon klanjanja sabaha govorio:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا وَعَمَلًا مُنْقِلًا وَرِزْقًا طَيِّبًا

Ujutro je govorio:

أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ وَكَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ وَدِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ وَمِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ ﷺ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ .

Takođe je kada bi osvanuo govorio:

أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلَكُ بِكَ عَزَّ وَجَلَّ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْكَبِيرَاءُ وَالْعَظَمَاءُ وَالْخَلْقُ وَالْأَمْرُ وَاللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَمَا مَكَانٌ فِيهِمَا بِكَ تَعَالَى ، اللَّهُمَّ اجْعَلْ أَوَّلَ هَذَا النَّهَارِ صَلَاحًا وَأَوَسَطَهُ نَجَاحًا وَآخِرَهُ فَلَاحًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

Govorio je: "Kada osvaneš, reci:

بِاسْمِ اللَّهِ عَلَى نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي

pa ti ni u čemu neće biti štete".

ŠTA TREBA UČITI UJUTRO I UVEČE?

Božji poslanik je rekao: "Najbolji način traženja oprosta (sejjidul-istigfar) je:

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ ،
وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُوءُ لَكَ
بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ

Ko to izgovori kada omrkne, pa umre, ući će u džennet ili džennetlija je, a ko to kaže kada osvane, pa umre toga dana sličan mu je".

Ko stotinu puta rekne:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ

niko na Sudnji dan neće donijeti ništa bolje, izuzev nekoga ko je rekao isto to ili više". U Ebu Davudovoj predaji riječi glase:

سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ

- "‘Kul huvallahu ehad’ i ‘Mu’avvizetân’ proučene ujutro i uveče po tri puta štite od svega". Et-Tirmizī veli da je ovaj hadis hasen sahih.

- Poslanik ﷺ je ujutro govorio:

اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ

a uveče:

اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ

- Uveče je govorio:

أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

Sahih hadis.

- Ujutro i uveče:

اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ، عَالِمَ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِكُهُ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي
وَمِنْ الشَّيْطَانِ وَمِنْ رِيْهِ

“Reći ove riječi kada osvaneš i kada omrkneš i kada liježeš u postelju”. Et-Tirmizī kaže da je ovaj hadis hasen sahih.

- Ko god svakog dana ujutro i uveče rekne tri puta:

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

ništa mu neće štetiti”. Et-Tirmizī kaže da je ovaj hadis sahih, a u Ebu Davudovoj predaji stoji: “...neće ga iznenada zadesiti belaj”.

- Božji poslanik ﷺ je rekao: “Ko rekne kada osvane i kada omrkne:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أَشْهَدُكَ وَأُشْهِدُ
حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَلَائِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَأَنْ مُحَمَّدًا
عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ

Allah će njegovu četvrt osloboditi vatre. Ko to rekne dva puta, Allah će njegovu polovinu osloboditi vatre, a ko tri puta Allah će njegove tri četvrtine osloboditi vatre, a ko ih izgovori četiri puta Allah će ga osloboditi vatre”. Hadis je prenesen dobrim senedom u Ebu Davudovom “Sunenu”.

- U Ebu Davudovom “Sunenu” je takođe preneseno dobrim senedom koji on ne proglašava slabim od ashaba Abdullah ibn Gannama da je Božji poslanik ﷺ rekao: “Ko kada osvane rekne:

اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ وَخَذَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ ، لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ

iskazao je zahvalnost Allahu za taj dan, a ko rekne slično¹⁸ kada omrkne, iskazao je zahvalnost za tu noć”.

- Od Ibn Omera se prenosi sahih senedima da je rekao: “Poslanik ﷺ nije izostavljao ove dove ni ujutro ni uveče:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي
وَمَالِي ، اللَّهُمَّ اسْرُرْ عَورَاتِي وَأَمِنْ رَوْعَاتِي ، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَمِنْ
خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي ، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ
تَحْتِي

El-Hakim veli: Ovaj hadis ima sahih sened.

- Od Ebu ‘Abbāsa se prenosi u “Sunenima” Ebu Davuda i Ibn Madže dobrim senedima da je Božji poslanik ﷺ rekao: “Ko ujutro rekne:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

kao da je oslobodio roba koji potiče od roda Ismailovog a.s., a biće mu upisano i deset dobrih djela i skinuto deset loših djela i podignuto deset deredža, a biće sačuvan od šejtana sve do mraka, a ako ih rekne kada omrkne imaće isto sve dok ne osvane”.

- U Ebu Davudovom “Sunenu” se prenosi senedom koji on ne smatra slabim od Ebu Malika El-Eš’arija da je Božji poslanik ﷺ rekao: “Kada neko od vas osvane neka rekne:

أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ، اللَّهُمَّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ فَتَحَهُ وَنَصَرَهُ وَنَوَّرَهُ وَبَرَكَتَهُ وَهَدَاهُ
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ

¹⁸ Umjesto riječi “asbaha” trebalo bi tom prilikom reći “emsá”.

A kada omrkne neka rekne slično¹⁹.

U Ebu Davudovom "Sunenu" se prenosi od Abdurrahmana ibn Ebi Bekra da je rekao: "Oče, čujem te da svako jutro učiš ovu dovu:

اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي . اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي اللَّهُمَّ
عَافِنِي فِي بَصَرِي ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

i da je ponavljaš po tri puta ujutro i uveče?" On reče: "Čuo sam Božjeg poslanika ﷺ da je uči, a volim slijediti njegovu praksu (sunnat)."

U Ebu Davudovom "Sunenu" se od neke Poslanikove ﷺ kćerke prenosi da ju je on poučavao, govoreći joj: "Kada osvaneš reci:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ

لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ، مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ أَكْظَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

Ko rekne ove riječi kada osvane, biće sačuvan sve dok ne omrkne, a ko ih rekne kada omrkne, biće sačuvan sve dok ne osvane".

U Ebu Davudovom "Sunenu" se prenosi od Ebu Se'ida El-Hudrija da je rekao: "Ušao Božji poslanik ﷺ jednoga dana u džamiju i u njoj zatekao jednoga Ensariju po imenu Ebu Uname, pa mu rekao: "Šta ti je pa te vidim da sjediš u džamiji mimo namaskog vremena?"

- Brige su me obuzele i dugovi, Božji poslaniče.

¹⁹ Tada bi trebalo reći: umjesto "asbahna" – emsejna, umjesto "asbaha" – emšā, umjesto "hāzel-jevni" – hāzihillejleti, a umjesto svakoh "hu" ili "hi" na kraju riječi – hā.

- Hoćeš li da te podučim riječima koje će, kada ih izgovoriš, učiniti da ti Allah odagna brige i vrati dugove?
- Svakako, Allahov poslaniče!
- Kada omrkneš i kada osvaneš reci:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَمَلِ ،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْنِ وَالْبَخْلِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ غَلَبَةِ الدَّيْنِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ

Učinio sam to i Allah mi je odagnao brige i pomogao da vratim dugove.

Od Enesa se prenosi da je Božji poslanik ﷺ ujutro i uveče učio ovu dovu:

اللَّهُمَّ أَسْأَلُكَ مِنْ فَجَاءَةِ الْخَيْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فَجَاءَةِ الشَّرِّ

Od Enesa se takođe prenosi da je Božji poslanik ﷺ rekao hazreti Fatimi: "Što ne bi saslušala šta ti savjetujem: reci kada osvaneš i omrkneš:

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِكَ أَسْتَعِيْثُ فَاصْلِحْ لِيْ شَأْنِيْ كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِيْ إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ

Od Ibn 'Abbāsa se prenosi da je Božji poslanik ﷺ rekao: Ko rekne tri puta kada osvane:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ مِنْكَ فِي نِعْمَةٍ وَعَافِيَةٍ وَسِرٍّ فَأَيِّمْ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ وَعَافِيَتَكَ
وَسِرَّتَكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

a i kada omrkne, Allahovo je da mu to ispuni²⁰.

- Božji poslanik ﷺ veli: "Ko rekne kada osvane i kada omrkne:

²⁰ Uveče bi umjesto "asbahtu" trebalo reći "emsejtu". U dovi se moli da Allah upotpuni svoje blagodati i da zaštiti i na ovom i na budućem svijetu.

رَبِّىَ اللَّهُ تَوَكَّلْتُ عَلَيْهِ

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ
مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ
أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

a potom umre, ući će u džennet”.

Takođe veli: “Ko kaže sedam puta svaki dan kada osvane i kada omrkne:

حَسْبِىَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

Allah će ga poštediti svih dunjalučkih i ahiretskih briga”.

Prenosi se da je neki čovjek došao Ebud-Derdâu i rekao: “Idi kući, izgorje ti”, a on je rekao: “Nije izgorjela, jer sam čuo Poslanika ﷺ da veli: “Ko rekne kada osvane:

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّىَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، مَا شَاءَ
اللَّهُ كَانَ ، وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ أَعْلَمُ أَنَّ
اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ، اللَّهُمَّ إِنِّى أَعُوذُ
بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِى ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّىَ عَلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ

neće se ni njemu, ni čeljadi, niti imetku dogoditi ništa što mu nije po volji”, a ja sam to danas rekao. Potom je rekao: “Hajdemo”. Kada smo došli do njegove kuće, vidjeli smo da je sve oko nje izgorjelo, a njoj nije bilo ništa.

ŠTA SE IZGOVARA UVEĆE

- U Muslimovom “Sahīhu” stoji da je neki čovjek došao Poslaniku ﷺ i rekao: “Imao sam jučer problema, ujeo me akrep (škorpijon)”. On mu je rekao: “Da si omrknuvši rekao:

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

ne bi ti to naškodilo”.

U nekim djelima se kaže da te riječi treba izgovoriti tri puta.

- Božji poslanik ﷺ takođe veli: “Ko, kada omrkne, rekne:

رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا ، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا ، وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ نَبِيًّا وَرَسُولًا

Allahovo je da ga učini zadovoljnim”.

KADA SE ČUJE AKŠAMSKI EZAN

Od Ummu Seleme se prenosi da je rekla: “Božji poslanik ﷺ me naučio da pri akšamskom ezanu rekнем:

اللَّهُمَّ هَذَا إِقْبَالُ لَيْلِكَ وَإِنْ بَارَ نَهَارُكَ وَأَصَوَاتُ دُعَائِكَ فَأَغْفِرْ لِي

NAKON AKŠAMA

Et-Tirmizī prenosi od Ammare ibn Šejba da je rekao: Božji poslanik ﷺ je rekao: “Ko nakon akšam namaza rekne deset puta:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِى وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Allah će mu poslati čuvare koji će ga štititi od šejtana dok ne osvane a upisaće mu deset dobrih djela kojima se zaslužuje Njegova milost a obrisati deset loših djela koja upropaštavaju i te riječi će mu biti ravne kao da je oslobodio deset robova-vjernika”.

ŠTA SE UČI PRILIKOM LJEGANJA

Liježući u postelju, Poslanik ﷺ je izgovarao:

اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تُبْعَثُ عِبَادَكَ

U Muslimovom "Sahihu" stoji da je Poslanik ﷺ, liježući, govorio:

اللَّهُمَّ رَبِّ

السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى مُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ . أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ ، أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ افْضِ عَنَّا الثَّلاثِينَ وَأَعِينْنَا مِنَ الْفَقْرِ .

Takođe je govorio:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَكَلِمَاتِكَ الْقَامَةِ مِنْ شَرِّ مَا أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ اللَّهُمَّ أَنْتَ تَكْتُمُ الْمَغْرَمَ وَالْمَأْتَمَ اللَّهُمَّ لَا يَهْرَمُ جَنَّتُكَ وَلَا يَخْلَفُ وَعْدُكَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ فِيكَ الْجَدُّ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ .

A u Muslimovom "Sahihu" stoji da je govorio i ovo:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكَفَانَا وَأَوَانَا فَكَمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا مَأْوَى

Takođe je govorio:

بِسْمِ اللَّهِ وَصَنَعْتُ جَنْبِي اللَّهُمَّ اغْفِرْ نَبِيَّيَ وَأَخْسِيءَ شَيْطَانِي وَفُكْ

رِهَانِي وَاجْعَلْنِي فِي النَّوَى الْأَعْلَى

Rekao je i ovo: "Hoćete li da vam kažem riječi koje će vas sačuvati širka? Učite "Kul jā ejjuheli-kāfirūn" prilikom lijeganja".

Govorio je: "Ko, liježući u postelju, rekne tri puta:

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

يَا سَمِعَكَ اللَّهُمَّ أَحْيَا وَأَمُوتَ

Prenosi ga Buharija u "Sahihu".

Hazreti Aliji i Fatimi je rekao: "Kada legnete u postelju, izgovorite po 33 puta "Allāhu ekber", "Subhānallāh" i "El-hamdu lillāh". Hazreti Alija veli: "Od kako mi je to rekao Božji poslanik ﷺ, nisam ga propustio".

U Buharijinom "Sahihu" stoji da je Poslanik ﷺ rekao: "Kada neko od vas htjedne leći, neka prvo otrese postelju, jer ne zna šta je na njoj, pa neka rekne:

يَا سَمِعَكَ رَبِّي وَصَنَعْتُ جَنْبِي

وَبِكَ أَرْفَعُهُ إِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَارْحَمَهَا وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ

U jednoj predaji stoji da postelju otrese tri puta.

U oba "Sahiha" se od hazreti Aiše prenosi da je Božji poslanik ﷺ legavši puhao u ruke i učio "Mu'avvizat", potirući potom po tijelu. Potirao je dokle je mogao dohvatiti, počinjući od glave, lica i prednjeg dijela tijela, čineći to tri puta.

U oba "Sahiha" stoji da je Božji poslanik ﷺ rekao: "Kada hoćeš leći, abdesti se kao za namaz, leži na desnu stranu i reci:

اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ

وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَلْجَى مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ أَمَلْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ .

Ako umreš, umrijećeš u prirodnom stanju. Nastoj da te riječi budu posljednje što izgovaraš".

Kada bi htio zaspati, Poslanik ﷺ je desnu ruku stavljao pod glavu i tri puta govorio:

Allah će mu oprostiti grijehe, makar ih bilo koliko morske pjene, makar bili brojni poput zvijezda, poput pjeska ili dunjalučkih dana”.

Nekom čovjeku je Poslanik ﷺ preporučio da, kada htjedne leći, prouči suru El-Hašr i rekao mu: “Ako umreš, umrijećeš kao šehid” ili je rekao “umrijećeš za džennet”.

Poslanik ﷺ je takođe preporučio da se prilikom odlaska na spavanje izgovori:

اللَّهُمَّ أَنْتَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَتَوَفَّاهَا

لَكَ مَعَانِيهَا وَمَخَابَاهَا إِنَّ أُخَيَّرْتُهَا فَأَحْفَظْهَا وَإِنْ أَمَّنَهَا فَارْغِبْ لَهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ .

Od hazreti Aiše se prenosi da je rekla: “Božji poslanik ﷺ je, liježući u postelju, govorio:

اللَّهُمَّ مَنِّعْنِي بِسَمْعِي وَبَصَرِي

وَاجْعَلْهُمَا الْوَارِثَ مِنِّي وَالصَّرِيَّ عَلَى عَدُوِّي وَأَرْنِي مِنْهُ تَارِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ وَمِنْ الْجُوعِ فَإِنَّهُ يَنْشُ الصَّجْبِ .

Od Ebu Uname se prenosi da je čuo Poslanika ﷺ kako veli: “Ko čist legne u postelju i spominje Allaha dok ga ne obuzme pospanost, u kojem god se času noći prevrne i zamoli Uzvišenog Allaha neko dunjalučko ili ahiretsko dobro, On će mu ga dati”.

POKUĐENOST ZASPIVANJA BEZ SPOMINJANJA ALLAHOVOG IMENA

Od Ebu Hurejreta se prenose riječi Božjeg poslanika ﷺ: “Ko negdje sjedne a ne spomene Uzvišenog Allaha to mu se uzima kao propust, a i ko legne a ne spomene Uzvišenog Allaha to mu se uzima kao propust”.

KO SE PROBUDI U TOKU NOĆI

U Buharijinom “Sahihu” se od Ubade ibn Samita prenosi da je Poslanik ﷺ rekao: “Ko se probudi noću i rekne:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ

وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ

أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

a onda rekne:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي

ili učini neku drugu dovu, biće mu uslišana.

KADA SE PATI OD NESANICE

Od Zejd ibn Sabita se prenosi da je rekao: “Tužio sam se Božjem poslaniku na nesanicu, pa mi je rekao: “Reci:

اللَّهُمَّ غَارَبَتِ النَّجُومُ وَهَذَبَتِ الْعُيُونُ وَأَنْتَ حَيٌّ قَيُّومٌ لَا تَأْخُذُكَ

سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ أَهْدِنِي لَيْلِي وَأَتِمِّ عَيْنِي

Kada sam to rekao, Allah je odstranio ono što me mučilo”.

U jednoj slaboj (da'if) predaji stoji: “Kada legneš reci:

اللَّهُمَّ رَبِّ

الْمَعْنَوَاتِ السَّلَامُ وَمَا أَظْلَمَتْ وَرَبِّ الْأَرْضِينَ وَمَا أَقْلَمَتْ وَرَبِّ السَّيَاطِينِ وَمَا أَضْلَمَتْ كُنْ لِي جَارًا مِنْ شَرِّ خَلْقِكَ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَنْ يَغْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ وَأَنْ يَنْفَعِيَ عَلَيَّ عَرَّ جَارِكَ وَجَلَّ تَفَاوُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ .

ŠTA SE UČI KADA SE U SNU VIDI ONO ŠTO SE VOLI ILI ONO ŠTO NIJE DRAGO

U Buharijinom “Sahihu” stoji: “Lijepi snovi su od Allaha, a ružni od šejtana. Ko u snu vidi nešto što mu se ne sviđa, neka

zatraži zaštitu kod Allaha od šejtana, pa mu neće škoditi". U drugom hadisu stoji da treba tri puta zatražiti zaštitu kod Allaha od šejtana i prevmuti se na drugu stranu. U trećem hadisu stoji: "Ko vidi u snu nešto što mu nije po volji, neka otpuhne tri puta i neka rekne:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ وَسَيِّئَاتِ الْأَخْلَامِ

ŠTA SE UČI U NEVOLJI

« لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ، »

« يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ »

« لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْكَرِيمُ الْعَظِيمُ سُبْحَانَكَ يَا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا ، »

"Ko u nevolji prouči Ajetul-kursiju i završne ajete sure El-Bekare, Uzvišeni Allah će ga pomoći".

"Koji god musliman budio molio Allaha sljedećim riječima za nešto, biće mu udovoljeno:

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

KADA SE PREPADNE NEČEGA

هُوَ اللَّهُ ، اللَّهُ رَبِّي لَا شَرِيكَ لَهُ

KADA JE ČOVJEK TUŽAN

« اللَّهُمَّ إِنِّي أَنَا عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أَمَتِكَ فِي قَبْضَتِكَ نَاصِيَتِي بَيْنَكَ ، مَاضِيَ فِي حُكْمِكَ عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِعْتَ بِهِ نَفْسَكَ أَوْ أُنْزِلَتْهُ فِي كِتَابِكَ أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ الْكَرِيمَ نُورَ صَدْرِي وَزَيْجَ قَلْبِي وَجَلَاءَ حُزْنِي وَذَهَابَ هَمِّي ، »

KADA JE U NEZGODNOJ SITUACIJI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

Ovim riječima Allah odvraća belaje koje hoće.

AKO SPOPADNE ŠEJTAN

Tri puta reći:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ

a onda reći:

الْعَنُّكَ بِلَغْنَةِ اللَّهِ النَّامَةِ

Učiti Euzu i ezan, jer Poslanik ﷺ veli: "Kada se prouči ezan, šejtan se udalji".

KADA NEŠTO NE POLAZI ZA RUKOM

اللَّهُمَّ لَا يَسْهُلُ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ إِذَا شِئْتَ سَهْلًا ،

KADA SE IMA PROBLEMA SA STICANJEM SREDSTAVA ZA ŽIVOT

Izlazeći iz kuće učiti:

بِسْمِ اللَّهِ عَلَى نَفْسِي وَمَالِي وَدِينِي اللَّهُمَّ رَضِّنِي بِقَضَائِكَ وَبَارِكْ لِي فِيمَا قُدِّرَ
لِي حَتَّى لَا أَحِبَّ تَعْجِيلَ مَا أَحْرَزْتُ وَلَا تَأْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ

ŠTA SE UČI ZA ODVRAĆANJE NEVOLJA

مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

ŠTA SE UČI KADA SE NE MOŽE RIJEŠITI DUGA

اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ

ŠTA UČI ONAJ KOGA ŠEJTAN PROGANJA

أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

أَمَنْتُ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ

أَمَنَّا بِاللَّهِ وَبِرُسُلِهِ

ŠTA SE UČI ONOME KO POSENILI ILI KOGA NEŠTO UJEDE

Fâtiha, 4 prva ajeta iz sure El-Bekare, 163. i 164. ajet iste sure, Ajetul-kursijja, 3 posljednja ajeta sure El-Bekare, 1. ajet sure Alu 'Imrân, 18. ajet iste sure, 54. ajet sure El-A'râf, 115. ajet sure El-Mu'minûn, 3. ajet sure El-Džinn, 10. prvih ajeta sure Es-Sâffât, 3 posljednja ajeta sure El-Hašr, El-Ihlas i Mu'avvizetân.

ŠTA TREBA UČITI KO IMA BOLOVE ILI ŠTA MU TREBA DRUGI UČITI

Treba učiti sure El-Ihlas, El-Felek i En-Nas i potirati mu koliko je moguće više tijela. Takođe treba stavljati ruku na bolno mjesto i tri puta izgovarati Bismillahi. Neko drugi će mu učiti:

اللَّهُمَّ رَبِّ النَّاسِ أَذْهَبِ الْبَاسَ إِنَّكَ الشَّافِي لِأَشْفَاءِ إِلَّا شِفَاؤَكَ
شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا . . . بِسْمِ اللَّهِ أَرْفِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ
أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ اللَّهُ يَشْفِيكَ بِسْمِ اللَّهِ أَرْفِيكَ . . .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ . أَعْيذكَ بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ مِنْ شَرِّ مَا تَجِدُ . . .

أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ

KO IMA NEKAKVU POTREBU

Ko ima nekakvu potrebu kod Allaha ili kod ljudi, neka se lijepo abdesti, klanja dva rekata, poželi to od Allaha i donese salavat na Poslanika ﷺ, a zatim neka rekne:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيمُ

أَكْرِمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ . الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ
رَحْمَتِكَ وَغَرَائِمَ مَغْفِرَتِكَ وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ ظَلَمٍ لَأَتَدَعِيَ لِي نَفْسًا
إِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرَجْتَهُ وَلَا حَاجَةً هِيَ لَكَ رِضًا إِلَّا قَضَيْتَهَا يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ .

Neka potom prouči i dovu koja se uči u nevolji:

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ

حَسَنَةٌ وَقَدْ عَذَابُ النَّارِ

ŠTA TREBA UČITI PRILIKOM PORODA

Treba učiti Ajetul-kursijju, 54. ajet sure El-A'râf i Mu'avvizetan.

UČENJE EZANA NA UHO NOVOROĐENČETA

"Kome se rodi dijete, pa mu se prouči ezan na desno uho, a ikamet na lijevo neće mu naškoditi padavica".

ŠTA SE GOVORI KADA JE ČOVJEK U SRDŽBI

"E'uzu billâhissemi'il-'alîmi mineššejtânirradžim."

Poslanik ﷺ veli: "Srdžba dolazi od šejtana, a šejtan je stvoren od vatre, a vatra se gasi vodom. Stoga, kada se neko od vas naljuti, neka se abdesti".

KADA ZVONI U UHU ILI KADA UTRNE NOGA

Treba se sjetiti Božjeg poslanika ﷺ i donijeti na njega salavat i selam.

KO IMA "POGAN" JEZIK

Huzejfe veli: "Tužio sam se Poslaniku ﷺ da mi jezik svašta govori, pa mi je rekao: "Gdje ti je istigfâr? Ja činim istigfâr (tražim oprost od Allaha dž.š.) svaki dan po stotinu puta".

DOVA KOJU UPUĆUJEMO ZA ONOGA KO NAM UČINI DOBRO (HAJR DOVA)

بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي أَمَلِكَ وَمَالِكَ
جَزَاكَ اللهُ خَيْرًا

OPOVRGAVANJE PRIGOVORA KOJI DOLAZE OD STRANE ONIH KOJI NIJEČU MOGUĆNOST LIJEČENJA KUR'ANOM

I - ULAZAK DŽINNA U LJUDSKO TIJELO

Uzvišeni Allah u Kur'anu veli: "Oni koji se kamatom have dići će se kao što će se dići onaj koga je dodirnom šejtan izbezumio..." (El-Bekare, 275).

Ebu Dža'fer Ibn Džerîr u tumačenju ovog ajeta veli: "Šejtan davi čovjeka, pa ga obori (izazove padavicu). 'Dodir' znači ludilo".

El-Kurtubî veli: "Ovaj ajet je dokaz protiv onih koji niječu da padavica dolazi od šejtana i tvrde da šejtan ne kola kroz čovjeka i da ga ne može opsjesti".

Mufessiri mnogo govore o ovoj temi i zainteresovani se mogu obratiti na njihova djela.

Šejhul-islam Ibn Tejmije u djelu "Îdâhuddelâleti fî 'umûmirrisâleti lissekalejn" (Razjašnjavanje dokaza o tome da se poslanstvo odnosi i na ljude i na džinne), sadržanom u okviru zbirke fetvi, XIX, str. 9-65., nakon razmatranja problema veli: "Stoga skupina mu'tezila, poput Džubâ'ija i Ebu Bekra Er-Râzija i drugih, niječu mogućnost ulaska džinna u tijelo čovjeka, ali nisu zaniimali postojanje džinna, jer za prvo ne postoje dokazi u predajama, a za drugo postoje, mada griješe, jer se dokazi i za to nalaze u iskazima sljedbenika sunneta i džema'ata. Abdullah, sin Imama Ahmeda ibn Hanbela, veli: "Rekao sam ocu: "Neki tvrde da džini ne ulaze u ljudsko tijelo?" On je rekao: "Takvi lažu".

Imam Ibnul-Kajjim u djelu "Zâdul-me'âd", IV, str. 66-69, veli: "Postoje dvije vrste padavice: ona uzrokovana od strane

zlih duhova i ona o čijim uzrocima i liječenju govore liječnici. U postojanje prve vrste vjeruju njihovi predvodnici i pametni ljudi među njima i priznaju da se ona liječi tako što se tim zlim duhovima suprotstave oni dobri i obesnaže njihovo djelovanje. To veli Hipokrat u nekim svojim djelima. On spominje neke lijekove za ludilo i veli da oni liječe ono izazvano materijalnim uzročnicima, a ne koriste kod drugog.”

II - LIJEČENJE KUR'ANOM

Uzvišeni Allah veli: “Mi objavljujemo u Kur'anu ono što je lijek i milost vjernicima” (El-Isrâ', 82).

Imam Ibnul-Kajjim veli: “Kur'an je potpuni lijek za sve srčane i tjelesne, dunjalučke i ahiretske bolesti, ali nije svakome dato da njime bude izliječen. Ukoliko bolesnik primijeni tretman njime na pravi način i privije ga na bolest iskreno i sa imanom, potpunim prihvatanjem i neopozivim uvjerenjem i ispunjavanjem uvjeta koje on postavlja, bolest se neće moći oduprijeti, a kako i bi kada je u pitanju govor Gospodara svjetova, govor Gospodara Zemlje i neba, koji bi, kada bi bio spušten na brdo isto srušio a kada bi bio spušten na zemlju iskidao bi je na komade? Nema te srčane ili tjelesne bolesti a da u Kur'anu nema ukazivanja na njene uzroke i način zaštite onima kojima je Allah darovao razumijevanje Njegove Knjige... Koga Kur'an ne izliječi, nema mu lijeka, koga on ne zaštiti, Allah ga zaštititi neće”²¹. Da bi liječenje i zaštita Kur'anom bili djelotvorni, bolesnik ga mora prihvatiti, iskreno se predati Allahu i biti potpuno ubjeđen da je izliječenje isključivo u Allahovoj ruci i

²¹ Zâdul-me'âd, III, str. 123.

Njegovom htijenju. Onaj ko liječi mora biti ubjeđen da su ajeti i zaštite samo sredstvo i sevep koji vodi ostvarenju izliječenja uz Allahovu pomoć, što je cilj.

Ibnul-Kajjim veli: “Zikr, ajeti i dove kojima se liječi sami su po sebi ljekoviti, ali je potrebno da naiđu na lokalnu reakciju i snažan uticaj onoga ko liječi. Ukoliko izostane ljekoviti učinak, to je zbog slabog uticaja onoga ko liječi ili slabog prijema od strane liječenoga ili zbog toga što lijek nije u skladu sa naravi pacijenta”²².

Ibnul-Kajjim takode veli: “Proveo sam u Meki neko vrijeme bolujući a ne nalazeći liječnika niti lijeka. Liječio sam se Fatihom i osjećao čudesan učinak. To sam kazivao onima koji su imali bolove, pa su mnogi od njih brzo ozdravljali. Poslije sam to primijenjivao kod mnogih bolova i imao krajnju korist. Liječenje Allahovom Knjigom je potpuno dostatno, jer je ona svjetlost i lijek za ono što je u grudima...”

Ibnul-Kajjim veli: “Znaj da božanski lijekovi koriste kod bolesti koja zadesi a i sprečavaju da do nje dođe... Ako do nje i dođe, neće škoditi, makar i neprijatna bila. Prirodni lijekovi koriste nakon što do bolesti dođe. Stoga se rukje i zaštite koriste za čuvanje zdravlja i za otklanjanje bolesti”²³.

DA LI JE POSLANIK ﷺ LIJEČIO BOLESNA STANJA IZAZVANA OD STRANE ŠEJTANA I KAKO?

Odgovor glasi: jeste, i to prvo Kur'anom.

Došao neki beduin Poslaniku ﷺ i rekao: “Allahov poslaniče, imam brata koji je bolestan”.

²² El-Dževâbuššâfi limen seele aniddevâi'sšâfi, 15-16.

²³ Zâdul-me'âd, III, str. 123.

- Šta mu je?
- Ludilo.
- Dovedi mi ga.

Kada ga je doveo, Poslanik ga je stavio preda se i učio mu Fatihu, četiri ajeta sprva sure El-Bekare, 163. i 164. ajet iste sure, Ajetul-kursijju, tri posljednja ajeta iste sure, 18. ajet sure Alu 'Imrân, 54. ajet sure El-A'râf, posljednji ajet iz sure El-Mu'minûn, 3. ajet sure El-Džinn, deset prvih ajeta iz sure Es-Sâffât, tri (posljednja) ajeta iz sure El-Hašr, El-Ihlas i Mu'avvizetân, nakon čega je čovjek ustao kao da mu ništa nije bilo.

El-Hejsemî veli: Prenosi ga Abdullah ibn Ahmed, koji je ocjenjen kao slab (da'îf), ali ga Ibn Hibban verificira, dok ostali prenosioci ispunjavaju uslove za sahih.²⁴

Poslanik ﷺ je dovom liječio i druge slučajeve. Od Ibn 'Abbâsa se prenosi da je neka žena došla Poslaniku ﷺ sa djetetom za koje je rekla da je ludo i da ga to hvata kod jela, pa upropasti hranu. Božji poslanik ga je potro po prsima i učinio dovu, nakon čega je ovaj povratio, izbacivši nešto poput crnog paščeta, i prohodao. Prenose ga Ahmed i Ed-Dârimi (1/12).

U lancu ovog hadisa je Ferkad Es-Sebehî, kojeg verificira Ibn Me'in i El-Idžli, a slabim smatraju drugi²⁵, dok Hafiz za njega veli: Iskren i pobožan, mada olahko govori i mnogo griješi (Takributtehziib 2/118).

Od 'Atâ' ibn Rebâha se prenosi da mu je Ibn 'Abbâs rekao: "Hoćeš li da ti pokažem jednu džennetliju? To je ova crnkinja. Došla je Poslaniku ﷺ i rekla: "Imam padavicu, pa

se u takvom stanju razgolitim, moli Allaha za me". On joj je rekao: "Ako hoćeš strpi se, imaćeš džennet, a ako hoćeš moliću Allaha da te izliječi". Ona je rekla: "Strpiću se. Samo zamoli Allaha da se ne razgolićujem", pa je on za nju učinio dovu". Muttefekun 'alejh.²⁶

POSLANIK ﷺ JE LUDILO LIJEČIO UDARCIMA

Ummu Ebban prenosi da je njen djed Ez-Zari' došao Poslaniku ﷺ sa svojim ludim sinom ili sestrićem. Djed je rekao: "Kad smo došli Poslaniku ﷺ rekao sam: "Božji poslanice, sa mnom je moj sin – ili sestrić – koji je lud. Dovešću ti ga da za njega zamoliš Allaha".

- Dovedi ga.

Otišao sam po njega, odvezao ga, skinuo mu odjeću u kojoj je putovao, obukao ga lijepo, uzeo za ruku i doveo Božjem poslaniku ﷺ.

- Primakni mi ga da mi bude okrenut leđima.

Uzeo ga je odozgo za odjeću i stao udarati po leđima, govoreći: "Izlazi, Allahov neprijatelju! Izlazi, Allahov neprijatelju!" On počeo gledati pogledom zdrave osobe. Potom ga Božji poslanik ﷺ posadi preda se, učini mu dovu i potra ga po licu, nakon čega u izaslanstvu nije bilo boljega od njega".

El-Hejsemî veli: Prenosi ga Et-Taberânî. Hafiz za Ummu Ebban veli: Prihvatljiva; od nje je prenio i Buharija u svoje "Sahihi".

Od Osman ibn Ebil-'Asa se prenosi da je rekao: "Nakon što me Božji poslanik ﷺ poslao poslom u Taif, počelo mi se

²⁴ Medžme'uzzevâid, 5/115.

²⁵ Medžme'uzzevâid, 9/2.

²⁶ Buharija, 6/114; Muslim 16/131 u Nevevijevo komentaru.

dešavati da u namazu ne znam šta klanjam. Kada sam to vidio, otišao sam Božjem poslaniku ﷺ, pa mi je rekao:

- Ibn Ebil-'As?
- Jesam, Božji poslaniče.
- Šta te dovelo?
- Božji poslaniče, nešto mi se pojavljuje u namazu, pa ne znam šta klanjam.
- To je šejtan. Primakni se.

Primakao sam se i sjeo na koljena, a on me rukom udario u prsa, huknuo mi u usta i triput rekao: "Izlazi, Allahov neprijatelju!" Potom je rekao: "Idi na posao". Mislim da mi se to poslije nije pojavilo." Prenosi ga Ibn Madže (2/1175), a u "Zevâidu" stoji: Sened je sahih, a prenosioci pouzdani.

PRAKSA ASHABA U LIJEČENJU KUR'ANOM

Prenosi se od Haridže ibn Es-Salta, a on od svoga amidže da je došao Poslaniku ﷺ i primio islam, a zatim krenuo nazad, naišavši na neke ljude među kojima je bio neki ludak vezan željeznim lancima. Njegovi su rekli: "Pričano nam je da je vaš drug donio dobro. Imate li šta čime bi ga izliječili?" Ja sam mu učio Fatihu, on je ozdravio, a oni su mi dali stotinu ovaca. Otišao sam Božjem poslaniku ﷺ i izvijestio ga, a on je rekao: "Jesi li govorio šta drugo?"

- Nisam.
- Uzmi ih. Ima onih koji zarađuju na laži, ti si zaradio na istinitoj rukji.

U drugoj predaji stoji da ga je liječio Fatihom tri dana ujutro i uveče. Završivši učenje, puhao je na njega. Prenosi Ebu Davud, a Imam En-Nevevi u djelu "El-Ezkar" ocjenjuje hadis kao sahih.

Ibn Mes'ud je ludoga liječio učenjem Kur'ana i Poslanik ﷺ mu je to potvrdio. Ebu Ja'lâ prenosi od Haneša Es-Saffânija, a ovaj od Ibn Mes'uda da je u uho oboljelog učio, pa je došao sebi. Božji poslanik ﷺ je rekao: "Šta si mu učio na uho?"

- Učio sam mu **أَفْحَبْتُمْ أَلَمَّا خَلَقْتُمْ عَلَيْنَا** do kraja sure (115-118. ajet iz sure El-Mu'minûn). Na to je Božji poslanik ﷺ rekao: "Da je to neko kome se da (kome Allah pomogne) proučio brdu, ono bi nestalo!"

El-Hejsemî veli: U senedu je Ibn Lehi'a, koji je slab, hadis mu je hasen, a ostali prenosioci zadovoljavaju uvjete za sahih (Medžme'uzzevâid 5/15).

O ovome govori i hadis Ebu Se'ida El-Hudrija koji smo naveli kada je bilo riječi o dozvoljenosti uzimanja nagrade za rukju.

POTVRDA DJELOTVORNOSTI KUR'ANSKIH AJETA U LIJEČENJU NA OSNOVU LABORATORIJSKIH I KOMPJUTERSKIH ISPITIVANJA U INSTITUTU ZA ISLAMSKU MEDICINU U AMERICI²⁷

Ova ispitivanja su odgovorila na važna pitanja poput: Da li kur'anski ajeti posjeduju ljekovitu moć? Da li je njihovo djelovanje organsko ili psihičko? Ili oboje?

Istraživač doktor Ahmed El-Kâdî, rukovodilac Informatičkog centra pri Institutu za islamsku medicinu u Panama Sitiju, veli: "Prva faza istraživanja potvrdila je da Kur'an ima

²⁷ U aprilu 1986. godine list "Menârul-islam", koji izdaje Ministarstvo islamskih poslova i vakufa u Ujedinjenim arapskim emiratima, objavio je ovo u članku pod naslovom: "Najnovija naučna ispitivanja potvrđuju djelotvornost kur'anskih riječi u liječenju nervnih bolesti", autora profesora Ebu Islama Ahmeda Abdullaha.

umirujući efekat u 97% slučajeva u vidu fizioloških promjena, gdje je primjetno smanjenje nervne zategnutosti. Precizno posmatranje pomoću kompjutera donijelo je rezultate koji mogu biti pokazatelji konkretnih promjena od kojih treba poći u daljim istraživanjima. Snimljena mjerenja su utvrdila pozitivne efekte u iznosu od 65%."

ODNOS LJUDSKE MISLI PREMA RUKJAMA I RAZLIČITIM ZAŠTITAMA

Na britanskom radiju je 1979. godine održana rasprava o ovoj temi, u kojoj su učestvovali psiholozi, psihijatri, sociolozi i oni koji pate od ovih bolesti. Došlo se do sljedećeg:

- Nije moguće primijeniti manjkava i ograničena osjetilna i naučna mjerila na činjenice iz sfere božanskoga.
- Načini zaštite od ovih bolesti su tačka gdje se susreću medicina, psihologija, vjera i metafizika.

Materijalna dimenzija i osjetilna mjerila nisu jedini. Duševne bolesti su samo naziv za simptome i manifestacije. Zašto ne priznati da ne znamo šta se stvarno dešava u čovjekovom umu i psihi?

LJEČENJE KUR'ANOM

(recenzija knjige)

U novije vrijeme primjetno je da se broj bolesti povećava, bilo da se radi o novim bolestima ili da medicina imenuje već postojeće i čini ih poznatima. Time se povećava i potreba za njihovim liječenjem, a lijeka često nema ili ne djeluje u skladu sa očekivanjima. Zbog toga se pribjegava i različitim vidovima alternativne medicine. Jedan od njih je i liječenje svetim tekstovima određenih religija.

Knjiga koja je pred nama je svojevrstan vodič onima koji se liječe ili koje neko drugi liječi Kur'anom i Poslanikovom tradicijom. Za razliku od izvjesnog broja izvornih ili prevedenih djela koja su se pojavila kod nas u posljednje vrijeme, ova knjiga ne vrví od egzotičnih receptura, magičnih formulacija i čarobnih šifri, već problematiki pristupa utemeljeno i u velikoj mjeri uvjerljivo i razumu prihvatljivo.

Autor, inače, raspolaže velikim praktičnim iskustvom u tom domenu, tako da je i to dodatni momenat koji knjizi daje vrijednost.

Zbog svega toga knjigu toplo preporučujemo za objavljivanje.

Fikret Pašanović
prof. islamskih nauka

SADRŽAJ

PREDGOVOR	4
UVOD	5
VRSTE BOLESTI	6
SIMPTOMI DUŠEVNE BOLESTI	8
PODJELA OPSJEDNUTOSTI	11
NEKI OD UZROKA OPSJEDNUTOSTI	13
LJEČENJE	15
SAVJETI ONIMA KOJI LJEČE	15
SAVJETI ONOME KO SE PODVRGAVA LJEČENJU	16
BITNI ČINIOCI LJEČENJA KUR'ANOM	16
NAČIN LJEČENJA	18
KAKO PREPOZNATI ČINI ILI SIHR?	31
LJEČENJE SIHRA	33
LJEČENJE SPOMINJANJEM IMENA UZVIŠENOG ALLAHA	51
ODGOVORI NA PRIGOVORE U VEZI LJEČENJA POMOĆU KUR'ANA	55
RELATIVNI I APSOLUTNI GAJB I OBRAZLOŽENJE SNOVA KOJI SE OSTVARUJU	59
DA LI ČOVJEK MOŽE VIDJETI I ČUTI DŽINNE I DA LI TO UKAZUJE NA NEŠTO POSEBNO?	61
DA LI JE DOZVOLJENO LJEČITI <i>RUKJOM</i> ZA NOVAC?	62
REKAPITULACIJA LJEČENJA	65
NAČINI ZAŠTITE	66
ZAŠTITA MJESTA	125
UPOZORENJA, OBRAZLOŽENJA, POJAŠNJENJA I UPUTE	125
RAZLIČITI OBLICI TRAŽENJA ZAŠTITE KOD UZVIŠENOG ALLAHA	127
UVJETI ZA DJELOTVORNOST LJEČENJA	130
OPOVRGAVANJE PRIGOVORA KOJI DOLAZE OD STRANE ONIH KOJI NIJEĆU MOGUĆNOST LJEČENJA KUR'ANOM	151

ISLAMSKA - BIBLIOTEKA.NET